

Budapest,
2000. október 20.,
péntek

104. szám

Ára: 275,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
36/2000. (X. 20.) GM r.	
30/2000. (X. 20.) HM r.	
86/2000. (X. 20.) OGY h.	
87/2000. (X. 20.) OGY h.	
88/2000. (X. 20.) OGY h.	
89/2000. (X. 20.) OGY h.	
31/2000. (X. 20.) AB h.	
32/2000. (X. 20.) AB h.	
33/2000. (X. 20.) AB h.	
34/2000. (X. 20.) AB h.	
7/2000. (MK 104.) MNB hird.	
8/2000. (MK 104.) MNB hird.	
A Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala által lefolytatott egyes eljárások igazgatási szolgáltatási díjáról	6541
A 2000. évi és 2001. első negyedévi sorállományváltás végrehajtása rendjéről szóló 19/1999. (XII. 20.) HM rendelet módosításáról	6542
A magyar kontingens részvételéről a koszovói békefenntartásban részt vevő nemzetközi erőkhöz (KFOR) tárgyában hozott 55/1999. (VI. 16.) OGY határozat módosításáról	6543
A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvényben megfogalmazott jogalkotói szándék érvényesülését vizsgáló országgyűlési bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 73/1999. (IX. 30.) OGY határozat módosításáról	6543
Az úgynevezett olajügyek kivizsgálásával kapcsolatos feladatokról	6543
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 39/1998. (VI. 29.) OGY határozat módosításáról	6544
Az Alkotmánybíróság határozata	6545
Az Alkotmánybíróság határozata	6547
Az Alkotmánybíróság határozata	6549
Az Alkotmánybíróság határozata	6554
Az 1000 forintos címletű bankjegyek új biztonsági elemmel történő kibocsátásáról	6559
A 20 000 forintos címletű bankjegyek kibocsátásáról	6560
A Központi Kárrendezési Iroda közleménye a 2000. november 27-től december 9-ig terjedő időszak — II/1., II/2. és II/3. földalpra vonatkozó — termőföld árveréseiről	6562
A Fidesz—Magyar Polgári Párt 1998. évi pénzügyi beszámolója	6569
A Fidesz—Magyar Polgári Párt 1999. évi pénzügyi beszámolója	6570
A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	6571

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány tagjainak rendeletei

A gazdasági miniszter 36/2000. (X. 20.) GM rendelete

a Gazdasági Minisztérium Engedélyezési
és Közigazgatási Hivatala által lefolytatott egyes
eljárások igazgatási szolgáltatási díjáról

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 67. §-ának (2) bekezdésében, valamint a

gazdasági kamarák közigazgatási feladatainak átadásával kapcsolatos rendeletmódosításokról szóló 128/2000. (VII. 11.) Korm. rendelet 13. §-ában kapott felhatalmazás alapján, továbbá az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 10. §-ának (6), illetve 11. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel, a pénzügyminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az e §-ban meghatározott mértékű igazgatási és szolgáltatási díjat kell fizetni a Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: GMEKH) előtt kezdeményezett alább felsorolt eljárásokért

a) az egyes kereskedelmi tevékenységek gyakorlásáról szóló 15/1989. (IX. 7.) KeM rendelet 1. számú mellékletében felsorolt termékekkel, kivéve a nemesfém ékszer- és díszműáru kereskedelmi, ügynöki és bizományosi tevé-

kenységet, továbbá bármely áruval csomagküldő tevékenységet folytató kereskedőnek és üzletének, raktárának, tárolójának nyilvántartásba vételéért, adatváltozás bejegyzéséért, nyilvántartásból kérelemre való törléséért,

b) az utazásszervezői és -közvetítői tevékenységi nyilvántartásba vételéért, adatváltozás bejegyzéséért, nyilvántartásból kérelemre való törléséért,

c) az ingatlanok időben megosztott használati jogának megszerzésére irányuló szerződésekről szóló 20/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 17. §-a szerinti nyilvántartásba való bejegyzéséért, a nyilvántartás adataiban történt változások bejegyzéséért, nyilvántartásból a tevékenység megszűnése miatt az R. 20. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerinti kérelemre történő törléséért, valamint az ingatlanra vonatkozó használati jog értékesítésének az R. 23. §-a szerinti engedélyezéséért,

d) a csatlakozó vezeték és fogyasztói berendezés létesítésére, biztonsági előírást érintő leszerelésére vagy gázfogyasztó készülékek le- és felszerelésére jogosult gázszerelő nyilvántartásáért, a nyilvántartás adataiban történt változások bejegyzéséért, valamint a nyilvántartásból kérelemre való törléséért.

(2) A díj mértéke a (3) bekezdésben foglaltak kivételével 1000 forint. Az e rendeletben meghatározott díjak az általános forgalmi adót nem tartalmazzák.

(3) Az idegenvezetői névjegyzékbe történő felvétel, valamint az idegenvezetői igazolvány és azonosító kártya kiadásának díja 4000 forint, a másodlat kiállításának díja 3000 forint.

(4) A jogorvoslati eljárás díja egységesen 5000 forint.

2. §

(1) A díjfizetési kötelezettség készpénz-átutalási megbízással, vagy a GM EKH 10032000-00282448 számú számlája javára, 310 Kincstári Tranzakciós Kód megjelölésével történő átutalási megbízással teljesíthető. A befizetett igazgatási szolgáltatási díjról a GM EKH számlát állít ki.

(2) A díj megfizetését igazoló okiratot vagy annak másolatát a kérelem előterjesztésekor mellékelni kell.

(3) A GM EKH a díjat egyéb bevételeitől elkülönítve tartja nyilván és kezeli.

3. §

A díjat, illetőleg túlfizetés esetén a díjtöbbletet hivatalból, harminc napon belül vissza kell téríteni, ha

a) a kérelem visszavonásáról — a kérelmező szóbeli vagy írásbeli bejelentésének GM EKH-hoz történő beérkezése után — a GM EKH az e rendelet 1. §-ának (1) bekezdésben foglalt intézkedést megelőzően tudomást szerzett, vagy

b) a kérelem és a befizetést igazoló okiratok alapján megállapítható, hogy a kérelmező a jogszabályban meghatározott mértéket meghaladó összegű díjat fizetett.

4. §

Az e rendeletben meghatározott díj tekintetében

a) a díjmentességre az Itv. az 5. és 6. §-aiban foglaltakat,

b) a díjfizetési kötelezettségre az Itv. 28. §-ának (2)—(3) bekezdéseiben foglaltakat,

c) a díjfizetésre kötelezettek körének megállapítására az Itv. 31. § (1) bekezdésének első mondatában, illetve 31. §-ának (2)—(7) bekezdéseiben foglaltakat,

d) a mulasztási bírságra az Itv. 34. §-ának (2)—(4) bekezdését és 82. §-át értelemszerűen kell alkalmazni.

5. §

(1) Ez a rendelet 2000. november 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit az ezt követően kezdeményezett eljárásoknál kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a gazdasági kamarák által lefolytatott egyes eljárások igazgatási szolgáltatási díjáról, valamint az egyéni vállalkozói igazolvány kiadásához kapcsolódó szolgáltatási díjról szóló 22/1999. (IV. 30.) GM rendelettel módosított 36/1998. (VI. 10.) IKIM rendelet hatályát veszti.

Dr. Matolcsy György s. k.,
gazdasági miniszter

A honvédelmi miniszter 30/2000. (X. 20.) HM rendelete

a 2000. évi és 2001. első negyedévi sorállományváltás végrehajtása rendjéről szóló 19/1999. (XII. 20.) HM rendelet módosításáról

A 2000. évi és 2001. első negyedévi sorállományváltás végrehajtása rendjéről szóló 19/1999. (XII. 20.) HM rendelet (a továbbiakban: R.) a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény 10. §-ának i) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 1. §-ában a „Leszerelés” szó után meghatározott időpontok közül a „2000. november 02.” szövegrész helyébe a következő szövegrész lép:
„2000. október 31.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és 2001. március 1-jén hatályát veszti.

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

III. rész HATÁROZATOK**Az Országgyűlés határozatai****Az Országgyűlés
86/2000. (X. 20.) OGY
határozata**

**a magyar kontingens részvételéről
a koszovói békefenntartásban részt vevő
nemzetközi erőkhöz (KFOR) tárgyában hozott
55/1999. (VI. 16.) OGY határozat
módosításáról***

1. Az Országgyűlés — a magyar kontingens részvételéről a koszovói békefenntartásban részt vevő nemzetközi erőkhöz (KFOR) tárgyában hozott — 55/1999. (VI. 16.) OGY határozata a következő új 3. ponttal egészül ki, és a jelenlegi 3. pont számozása 4. pontra változik:

(Az Országgyűlés)

„3. az Alkotmány 19. § (3) bekezdés j) pontjára tekintettel hozzájárulását adja ahhoz, hogy a Magyar Köztársaság a koszovói békefenntartásban részt vevő nemzetközi erőkhöz (KFOR) — az 1. és 2. pontban foglaltakon túl — egy mozgó orvosi laboratóriumot működtető, egyéni fegyverekkel és felszereléssel rendelkező egészségügyi kontingenssel is hozzájáruljon. A kontingens létszáma nem lehet több, mint 20 fő, amely a váltási periódusokban sem haladhatja meg a 30 főt. A hozzájárulás időtartama a koszovói békefenntartásban részt vevő nemzetközi erők (KFOR) feladatának végéig terjed;”

2. Ez a határozat az elfogadása napján lép hatályba.

*Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke*

*Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője*

*Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője*

* A határozatot az Országgyűlés a 2000. október 17-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés
87/2000. (X. 20.) OGY
határozata**

**a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvényben
megfogalmazott jogalkotói szándék érvényesülését
vizsgáló országgyűlési bizottság tisztségviselőinek
és tagjainak megválasztásáról szóló
73/1999. (IX. 30.) OGY határozat módosításáról***

A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvényben megfogalmazott jogalkotói szándék érvényesülését vizsgáló országgyűlési bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 73/1999. (IX. 30.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

Székely Zoltán helyett
dr. Kiszely Katalint

a bizottság elnökévé,

dr. Kiszely Katalin helyett

Tóth Imrét

a bizottság tagjává
megválasztja.

*Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke*

*Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője*

*Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője*

**Az Országgyűlés
88/2000. (X. 20.) OGY
határozata**

**az ügynevezett olajügylek kivizsgálásával
kapcsolatos feladatokról****

1. §

Az Országgyűlés tudomásul veszi a legfőbb ügyésznek az ügynevezett olajügylek személyekre és szervezetekre tekintet nélküli kivizsgálására, a szükséges büntetőjogi felelősség megállapításának kezdeményezésére létrehozott munkacsoportról és annak eddigi tevékenységéről szóló tájékoztatását, és felkéri a legfőbb ügyészt, hogy szükség szerint, de legkésőbb 2000. december 31-ig tájékoztassa az Országgyűlést a munkacsoport további tevékenységéről.

* A határozatot az Országgyűlés a 2000. október 17-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2000. október 17-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy a munkacsoport tevékenységéhez szükséges többletforrásokat biztosítsa.

2. §

Az Országgyűlés felkéri az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsot, hogy az úgynevezett olajügylek büntetőtárgyalására biztosított soronkívüliséget terjessze ki az olajügylekkel kapcsolatos magánvádas büntetőeljárásokra és polgári eljárásokra is.

3. §

Az Országgyűlés felkéri a miniszterelnököt, hogy 2000. december 31-ig adjon tájékoztatást az úgynevezett olajügylekben eljáró rendvédelmi szervek és nemzetbiztonsági szolgálatok tevékenységével kapcsolatban általa elrendelt vizsgálat eredményéről.

4. §

Az Országgyűlés felkéri az igazságügy-minisztert és a pénzügyminisztert, hogy az illetékes állami szervek bevonásával vizsgálják meg: a jelenleg hatályos jogszabályok adnak-e lehetőséget — bármely területen — az úgynevezett olajügylekhez hasonló visszaélésekre. A vizsgálat eredményéről a 2000. évi őszi ülészak végéig tájékoztassák az Országgyűlést.

5. §

Meg kell vizsgálni, hogy az olajáru forgalmazásával kapcsolatosan mutatkozó joghézagok keletkezésében volt-e szerepe kormányzati tényezőknek.

A törvényjavaslatok és módosító javaslatok parlamenti tárgyalásáról készített hiteles jegyzőkönyvek áttekintésével arra is fényt kell deríteni, hogy kik voltak azok, akik törvényjavaslatokat vagy módosító javaslatokat kezdeményeztek az olajszármazékokkal történő visszaélések megakadályozására, illetőleg voltak-e olyan országgyűlési képviselők vagy kormánytisztviselők, akik ennek leállítására törekedtek.

6. §

Az „országgyűlési vizsgálóbizottság létrehozásáról az esetleges korrupciós ügyek feltárására az olajügylek és a szervezett bűnözés között” tárgyú 94/1999. (XII. 7.) OGY határozat VIII. és IX. pontja a következőképpen módosul:

„VIII. A bizottság a megállapításairól jelentést készít, amelyet 2000. november 30-ig az Országgyűlés elé terjeszt. A bizottság a hozzá beérkezett anyagokat az ügyészségnek átadja.

IX. A bizottság megbízatása a jelentés Országgyűlés elé történő terjesztéséig tart.”

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 89/2000. (X. 20.) OGY határozata

az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 39/1998. (VI. 29.) OGY határozat módosításáról*

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 39/1998. (VI. 29.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Egészségügyi és szociális bizottságba
dr. Koleszár Lajos helyett
dr. Házás Józsefet,

az Európai integrációs ügyek bizottságába
Székely Zoltán helyett
Molnár Róbertet,

a Környezetvédelmi bizottságba
Székely Zoltán helyett
Tóth Imrét

a bizottság tagjává megválasztja.

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Világosi Gábor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2000. október 17-i ülésnapján fogadta el.

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 31/2000. (X. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 11. § (1) és 46. § (1) bekezdései alkotmányellenességének utólagos megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 107. § (2) bekezdése és 110. § (1) bekezdés c) pontja — fővárosi listára vonatkozó szövegrészek — alkotmányellenességének utólagos megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó az Alkotmány 70. § (1) és 70/A. § (1) bekezdéseinek rendelkezéseibe ütközőnek véli a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Övjt.) 11. § (1) és 46. § (1) bekezdéseit. Az indítványozó szerint a választópolgárok alapvető alkotmányos joga, hogy közvetlenül, egyénileg is jelölhető és választható legyen. A választópolgárok alapvető alkotmányos joga nem szűkíthető és nem korlátozható kizárólagosan csak jelölő szervezeteken keresztüli választhatóságra. „E hatályos jogszabályok alkotmányellenes módon a választópolgárok számára a Budapest főváros közgyűlésének minden egyes — 66 — tagjának a közvetlen egyéni jelölését és választását kizárja, megkülönböztető módon csak a kizárólagosan a jelölő szervezet útján történő jelölést és választhatóságot szabályozza.”

2. Az indítványozó szerint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 107. § (2) bekezdése és 110. § (1) bekezdés c) pont — fővárosi listára vonatkozó szövegrészek — ellentétesek a Ve. 46. § (1) és

(2) bekezdéseivel. Míg a Ve. 107. § (2) bekezdése és 110. § (1) bekezdés c) pontja kizárja, addig a Ve. 46. § (1) és (2) bekezdései lehetővé teszik a fővárosi választópolgárok közvetlen, megkülönböztetés nélküli ajánlási és választási lehetőségét. „Az 1998. évi helyi önkormányzati, Budapest főváros közgyűlésének 66 tagjának választásakor a fővárosi választópolgárok részéről közvetlenül jelöltet ajánlani, illetőleg jelöltet állítani ajánlószelvény hiányában nem lehetett.”

II.

1. Az Alkotmány vizsgált rendelkezései:

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén élő minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési és a helyi önkormányzati, továbbá a kisebbségi önkormányzati választásokon választható és — ha a választás, illetőleg népszavazás napján az ország területén tartózkodik — választó legyen, valamint országos vagy helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, szülei vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

2. Az Övjt. vizsgált rendelkezései:

„11. § (1) A választópolgárok Budapest főváros közgyűlésének 66 tagját közvetlenül, listán választják meg. Ez esetben Budapest főváros egy választókerületet alkot.”

„46. § (1) Budapest főváros közgyűlésének 66 tagját (11. §) a választópolgárok közvetlenül, listákon választják.”

3. A Ve. vizsgált rendelkezései:

„107. § (2) A kompenzációs listát, valamint az azon szereplő jelölteket legkésőbb a szavazást megelőző 20. napon, a fővárosi listát, valamint az azon szereplő jelölteket legkésőbb a szavazást megelőző 19. napon kell bejelenteni.”

„110. § (1) Külön-külön szavazólap szolgál

c) a fővárosban az egyéni választókerületi, a polgármester-, a főpolgármester-, a helyi kisebbségi önkormányzati, valamint a fővárosi listás választásra.”

III.

Az indítvány megalapozatlan.

1. Budapest fővárosban kétszintű önkormányzati rendszer működik. Az önkormányzati feladatok és hatáskörök egy részét a fővárosi kerületek képviselő-testületei, másik részét a fővárosi közgyűlés gyakorolja. A különböző testületek megválasztására az Országgyűlés eltérő választási rendszereket alakított ki. A fővárosi kerületekben ún.

vegyes választási rendszer működik, amely egyfordulós, többségi és arányos elemeket egyaránt tartalmaz. Az egyéni választókerületekben jelölő szervezetek egyéni jelöltei és független jelöltek indulhatnak. Kompenzációs listát csak a jelölő szervezetek indíthatnak.

Az Országgyűlés a fővárosi közgyűlés tagjainak megválasztására egyfordulós, listás jellegű és arányos választási rendszert alakított ki. A közgyűlési választáson jelölő szervezetek (pártok, társadalmi és kisebbségi szervezetek) indulhatnak. A fővárosi szintű listaállítást legalább 6 fővárosi kerületben kompenzációs listaállítással kell megalapozni. Listát — megfelelő törvényi feltételek mellett — csak jelölő szervezetek indíthatnak, s a választópolgárok listára szavaznak. A jelölő szervezetek számára biztosított listás választási rendszer fogalmilag kizárja azt, hogy egyéni képviselők induljanak a közgyűlési választáson.

A kétféle választási rendszer a lépcsőzetesen nehezülő jelölési feltételrendszer útján kapcsolódik össze. Az eltérő feladatú és hatáskörű testületekbe való választáshoz egyre szélesebb körű társadalmi támogatottságot kell tudnia felmutatni a jelölteknek, illetőleg a jelölő szervezeteknek. Míg a fővárosi kerületi egyéni jelöltek a választójogosultak 1%-nak ajánlásával kell rendelkeznie, addig egy fővárosi lista indításához — az egyéni választókerületek választópolgárainak számához viszonyítva arányosan — sokszorosát kell elérniük.

Budapest főváros közgyűlésének választási rendszere az országgyűlési képviselők választásának területi alrendszeréhez hasonlít a leginkább: más választási rendszerben elért jelölésekkel kell a listaindítást megalapozni, egyéni jelöltek nem indulhatnak, szavazni csak listára lehet, bekerülési küszöb stb. Lényeges eltérés ugyanakkor, hogy a fővárosi közgyűlés választásán nem csak pártok, hanem társadalmi és kisebbségi szervezetek is indulhatnak.

2. Az Alkotmánybíróság már megállapította: „...az Országgyűlés széles döntési szabadsággal rendelkezik a választási rendszer megválasztása, a választási eljárás szabályainak megállapítása során. A törvényhozó szabadon határozza meg a választókerületi rendszereket, a jelöltállítás, a szavazás és a mandátumszerzés rendjét. Az Országgyűlés ezt a döntési szabadságát a választójogi szabályok megalkotása során is, csak az Alkotmány keretei között gyakorolhatja, úgy köteles ezeket a szabályokat meghozni, hogy azok az Alkotmány rendelkezéseivel ne ütközzenek, Alkotmányban szabályozott alapvető jogot alkotmányellenes módon ne korlátozzanak.” (63/B/1995. AB határozat, ABH 1996. 509, 513.). Az Alkotmányban nincs olyan rendelkezés, amely az — indítványozó által hiányolt — egyéni jelölés lehetőségét alapjognak nyilvánítaná. Minden választópolgárnak joga van arra, hogy a fővárosi közgyűlés választása során aktív és passzív választójogát gyakorolja, beleértve a fővárosi kerületi választáson az egyéni képviselő ajánlását és egyéni jelöltként való indulást is. A közgyűlés és a kerületi képviselő-testület jelölési rendszere szorosan egymásba kapcsolódik: az egyik feltételének teljesülése a másik lehetőség keletkezését jelenti. A fővárosi kerület-

ben induló egyéni jelöltekre leadott ajánlás — megfelelő számszerűség esetén, a függetlenek kivételével — hasznosul a fővárosi közgyűlési listaállításánál.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Övjt. 11. § (1) és 46. § (1) bekezdései nem ütköznek az Alkotmány 70. § (1) és 70/A. § (1) bekezdéseinek rendelkezéseibe, mert minden fővárosi választópolgár egyenlő módon élhet aktív és passzív választójogával, továbbá nincs közöttük alkotmányellenes megkülönböztetés. Ezért az Alkotmánybíróság az indítvány e részét elutasította.

3. Az indítványozó szerint a Ve. második részéhez tartozó 107. § (2) bekezdése és 110. § (1) bekezdés c) pontja kizárja, a Ve. első részéhez tartozó 46. § (1) és (2) bekezdései lehetővé teszik a fővárosi választópolgárok közvetlen, megkülönböztetés nélküli ajánlási és választási lehetőségét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ve. első része (I—X. fejezet) a választási eljárás általános szabályait tartalmazza, amelyeket a törvény alkalmazási köréhez (2. §) tartozó eljárásokban alkalmazni kell. A Ve. második része (XI—XVI. fejezet) a különös eljárási szabályokat foglalja magában. A Ve. XII. fejezete a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a helyi kisebbségi önkormányzatok tagjainak választása címet viseli, és a 100. § a következőt rendelti: „Az I—X. fejezet rendelkezéseit a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a helyi kisebbségi önkormányzatok tagjainak választásán (a továbbiakban együtt: önkormányzati választások) a jelen fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.” A 107. § (2) bekezdése és 110. § (1) bekezdés c) pontja különleges (speciális) szabály, amely megelőzi, kizárja a fővárosi közgyűlés választása során a 46. § (1) és (2) bekezdések alkalmazását. Ennek alapján az indítvány e részét az Alkotmánybíróság visszautasította.

4. Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 566/B/1999.

Az Alkotmánybíróság 32/2000. (X. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 51. § (1), (2) és (3) bekezdései, valamint az 53., 55. és 56. §-ai alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó véleménye szerint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 51., 53., 55. és 56. §-ainak rendelkezései sértik az Alkotmány 8. és 42. §-aiban, továbbá a 70. § (1) és a 71. § (1) bekezdéseiben foglalt szabályokat. Az indítványozó az önkormányzati választáson a független jelöltek kompenzációs listaállítási lehetőségének hiányát kifogásolja. A Ve. nem teszi lehetővé, hogy az önkormányzati választáson nyilvántartásba vett független jelöltek — amennyiben választási szövetséget kötnek egymás között — független (közös) kompenzációs listát állítsanak. „Ha a választópolgárok arra szavaznak, hogy független képviselőjük legyen, akkor alkotmányos joguk van ahhoz, hogy a független jelöltekre leadott szavazatok ugyanannyit érjenek, mint a jelölő szervezetekre leadott szavazatok, mert így valósul meg ... az esélyegyenlőség a független jelöltek és a jelölő szervezetek között.” Az indítványozó szerint így végső soron a választópolgárok között jön létre esélyegyenlőtlenség.

Az indítványozó a Ve. és az Alkotmány általa megjelölt §-ai közötti ellentmondás okát és indokát egyébként nem ismerteti, azonban azt kéri, hogy az Alkotmánybíróság „alkotmányossági szempontból vizsgálja meg” azokat.

Az indítványozó ugyanebben a tárgykörben kérésével az Országos Választási Bizottsághoz is fordult. Beadványában azt kérte, hogy az Országos Választási Bizottság elvi állásfoglalás kiadásával tegye lehetővé, hogy a független jelöltek listát is állíthassanak a választáson. Az Országos Választási Bizottság a beadványt 238/1998. számú döntésével — az Alkotmánybíróság 274/B/1990/2. AB határozatára (ABH 1990. 305, 307.) való hivatkozással — elutasította.

II.

A vizsgált jogszabályi rendelkezések:

1. Alkotmány

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.

[...]

(4) Rendkívüli állapot, szükségállapot vagy veszélyhelyzet idején az alapvető jogok gyakorlása — az 54—56. §-ban, az 57. § (2)—(4) bekezdésében, a 60. §-ban, a 66—69. §-ban és a 70/E. §-ban megállapított alapvető jogok kivételével — felfüggeszthető vagy korlátozható.”

„42. § A község, a város, a főváros és kerületei, valamint a megye választópolgárainak közösségét megilleti a helyi önkormányzás joga. A helyi önkormányzás a választópolgárok közösségét érintő helyi közügyek önálló, demokratikus intézése, a helyi közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlása.”

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén élő minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési és a helyi önkormányzati, továbbá a kisebbségi önkormányzati választásokon választható és — ha a választás, illetőleg népszavazás napján az ország területén tartózkodik — választó legyen, valamint országos vagy helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

„71. § (1) Az országgyűlési képviselőket, valamint a helyi önkormányzati képviselő-testület tagjait, továbbá a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják.”

2. A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény

„29. § (1) A 10 000-nél több lakosú településen kompenzációs listát az a jelölő szervezet indíthat, amely az egyéni választókerületek legalább egynegyedében (3. melléklet) jelöltet állított.”

„54/A. § E törvény alkalmazásában:

[...]

d) független jelölt: az a jelölt, akit nem jelölő szervezet, hanem meghatározott számú választópolgár állít;

k) jelölő szervezet: a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény szerint bejegyzett párt, valamint az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény szerint bejegyzett társadalmi szervezet és kisebbségi szervezet;”

3. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény

„51. § (1) Azt a jelölő szervezetet, amely jelöltet vagy listát kíván állítani, bírósági bejegyzésének hiteles másolatával kell bejelenteni az alábbiak szerint:

a) ha a jelölő szervezet több megye, illetőleg a főváros és valamely megye területén is jelöltet vagy listát kíván állítani, az Országos Választási Bizottságnál,

b) ha a jelölő szervezet csak egy megye, illetőleg a főváros területén belül, de több országgyűlési egyéni választókerületben, illetőleg több településen kíván jelöltet állítani, a területi választási bizottságnál,

c) ha a jelölő szervezet csak egy országgyűlési egyéni választókerületben, illetőleg csak egy településen kíván jelöltet állítani, az országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottságnál, illetőleg a helyi választási bizottságnál.

(2) A bejelentett, illetőleg a nyilvántartásba vett jelölő szervezetekről az Országos Választási Iroda nyilvántartást vezet.

(3) Jelöltet, illetőleg listát csak az (1) bekezdés szerint bejelentett és az 55. § szerint nyilvántartásba vett jelölő szervezet állíthat.”

„53. § (1) A listát a listaállításához szükséges számú jelölt, illetőleg lista bejelentését vagy nyilvántartásba vételét igazoló, az 55. § (1) bekezdése szerint kiállított igazolás átadásával kell bejelenteni.

(2) Az 52. § (2) bekezdésének rendelkezéseit a listán szereplő jelöltekre is alkalmazni kell.

(3) A listán legfeljebb háromszor annyi jelölt állítható, mint a listán megszerezhető mandátumok száma. A listán szereplő jelöltek sorrendjét a jelölő szervezet határozza meg, azt a lista bejelentése után nem lehet módosítani. Ha valamelyik jelölt a listáról kiesett, helyére a listán soron következő jelölt lép.”

„55. § (1) A jelölő szervezet, a jelölt, illetőleg a lista bejelentéséről a választási iroda, nyilvántartásba vételéről a választási bizottság igazolást ad ki.

(2) Az illetékes választási bizottság minden, a törvényes feltételeknek megfelelő jelölő szervezetet, jelöltet, illetőleg listát — a bejelentését követő három napon belül — nyilvántartásba vesz.”

„56. § (1) A választási bizottság visszautasítja a jelölő szervezetet nyilvántartásba vételét, ha a jelölő szervezet a törvényes feltételeknek nem felel meg.

(2) A választási bizottság visszautasítja a jelölt nyilvántartásba vételét, ha a jelölés a törvényes feltételeknek nem felel meg, vagy a jelölt a törvényben előírt nyilatkozatait nem tette meg.

(3) A választási bizottság visszautasítja a lista nyilvántartásba vételét, ha a jelölés a törvényes feltételeknek nem felel meg.”

III.

Az indítvány megalapozatlan.

1. A Ve. első részének (általános rendelkezések, I—X. fejezet) rendelkezéseit mind az országgyűlési, mind az ön-

kormányzati választásokra alkalmazni kell. Az önkormányzati választásokra vonatkozó különleges rendelkezéseket a Ve. második része (XII. fejezet) tartalmazza. Az indítványozó által támadott rendelkezések a Ve. első részében találhatók. Az Alkotmánybíróság már korábban megállapította, hogy „a Ve. 51. § (3) bekezdésében foglalt szabály az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése alapján nem tekinthető alkotmányellenesnek.

A Ve. VII. fejezetében „A jelölő szervezet bejelentése” alcím alatt szereplő, valamennyi jelölő szervezetre vonatkozó s azok regisztrációjával kapcsolatos garanciális szabályok, amelyek a bejelentés [Ve. 51. § (1) bekezdés] és a nyilvántartásba vétel (Ve. 55. §) szabályainak együttes feltételét írják elő a jelölő szervezetek számára. E rendelkezések — az azonos csoportba tartozó jogalanyok között — semmiféle diszkriminációt nem tartalmaznak” (408/H/1998. AB határozat, ABK 2000. január, 10, 11.). Az Alkotmánybíróság ezen megállapításai az országgyűlési képviselők választására vonatkoztak, míg az indítványozó ugyanazt a rendelkezést az önkormányzati választások oldaláról támadja. Az Alkotmánybíróság a támadott jogszabályhelyet az önkormányzati választás szempontjából még nem vizsgálta meg.

2. Az indítványozó a választási eljárás egyes szabályait támadja annak érdekében, hogy a független jelöltek (közös) kompenzációs listát állíthassanak az önkormányzati választáson, azonban az ezt kizáró rendelkezéseket nem a Ve., hanem az érdemi (anyag jogi) szabályokat magába foglaló, a polgármesterek és önkormányzati képviselők választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Övjt.) tartalmazza. Ezért az Alkotmánybíróság az eljárási rendelkezések vizsgálata előtt — e vonatkozásban — áttekintette az Övjt. anyagi jogi rendelkezéseit.

Az indítványozó által támadott jogintézmény, a kompenzációs lista az ún. vegyes választási rendszer egyik összetevője. Az Övjt. 43—45. §-ai szerint ezt a választási rendszert a fővárosi kerületekben és a 10 000-nél több lakosú településeken kell alkalmazni. A választópolgárok az egyéni választókerületekben jelöltek ajánlással állítanak, és a szavazás napján az egyéni választókerületi jelöltekre szavaznak. A jelölt lehet független [Övjt. 54/A. § d) pont] vagy jelölő szervezet [Övjt. 54/A. § k) pont] nevében induló választópolgár. A szavazólapra jelöltként való felkerülésnek mind a két esetben azonos feltétele meghatározott számú ajánlás összegyűjtése, azonban a jelölő szervezet jelölteként való indulásnak további feltétele a párt, társadalmi vagy kisebbségi szervezettel való konszenzus kialakulása. A független jelölt saját nevében indul a választáson, míg a jelölő szervezet jelöltje a jelölő szervezet nevében is használhatja a szavazólapot. Míg a független jelölt saját magát képviseli, addig a jelölő szervezet jelöltje a bíróságon bejegyzett jelölő szervezet nevében lép fel a választásokon. Minden választópolgár maga dönt arról, hogy az ajánlásokat független jelöltként gyűjti-e, és a többi választópolgáron múlik, hogy a szükséges számú ajánlással támogatják-e ezt a törekvést.

A vegyes választási rendszerben a választópolgárok csak az egyéni választókerületi jelöltekre szavaznak, a kompenzációs listára nem. Az egyéni választókerületben egyfordulós, relatív többségű a választási rendszer. Az a jelölt lesz a képviselő, aki a legtöbb szavazatot kapta. Ha a független jelölt kapta a legtöbb szavazatot, akkor ő szerzi meg a mandátumot. Ebben a fajta vegyes választási rendszerben a jelölő szervezetek jelöltjeire leadott, mandátumot nem eredményező szavazatokat — jelölő szervezeteként — összesítik és a mandátumok meghatározott része a mandátumot nem eredményező szavazatok arányában kerül kiosztásra a jelölő szervezetek között. A kompenzációs lista célja az, hogy ne jöhessen létre egy olyan önkormányzati képviselő-testület, amely kizárólag független vagy kizárólag egy jelölő szervezethez tartozó képviselőkből áll.

Az Alkotmány 70. § (1) bekezdése alapvető állampolgári jogként szabályozza az aktív és passzív választójogot és a 71. § (1) bekezdése pedig meghatározza a választási alapelveket, de ezen kívül nem tartalmaz rendelkezéseket a választójog gyakorlásának módjára. „Ebből következően az Országgyűlés széles döntési szabadsággal rendelkezik a választási rendszer megválasztása, a választási eljárás szabályainak megállapítása során. A törvényhozó szabadon határozza meg a választókerületi rendszereket, a jelöltállítás, a szavazás és a mandátumszerzés rendjét. Az Országgyűlés ezt a döntési szabadságát a választójogi szabályok megalkotása során is, csak az Alkotmány keretei között gyakorolhatja, úgy köteles ezeket a szabályokat meghozni, hogy azok az Alkotmány rendelkezéseivel ne ütközzenek, Alkotmányban szabályozott alapvető jogot alkotmányellenes módon ne korlátozzanak.” (63/B/1995. AB határozat, ABH 1996. 509, 513.)

Az Övjt. 54/A. § d) pontja és a Ve. 149. § c) pontja szerint független jelölt az a jelölt, akit nem jelölő szerv állít. A független jelölt tehát az egyéni választókerületi rendszer szabályai szerint, a választópolgárok ajánlása alapján, független minőségére tekintettel szerezhetheti meg a választáson való indulás jogát, és e rendszer szerinti szabályok alapján szerezhethet mandátumot. „A független jelölti minőség tehát önmagában, fogalmilag kizárja, hogy a jelölő szervezetek (pártok) számára biztosított listás választási rendszer alapján az ilyen minőségben induló jelöltek listát állítsanak. A független jelöltek és a pártok a választási rendszerben a listaállítás kérdésében nem tekinthetők összehasonlítható csoportnak, ezért nem állapítható meg alkotmányellenesség az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése tekintetében.” (408/H/1998. AB határozat, ABK 2000. január, 10, 12.)

Az indítványozó által támadott Ve. 51. § (1) és (3) bekezdése, továbbá 55. § (1) és (2) bekezdése az Övjt. 43—46. §-ban foglalt anyagi jogi rendelkezések eljárásjogi vetületét tartalmazzák. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság nem állapította meg az alkotmányellenességet annak, hogy független jelöltek kompenzációs listát az Övjt. alapján nem állíthatnak, ezért az Alkotmánybíróság

nem állapította meg a Ve. 51. § (1) és (3) bekezdése, továbbá 55. § (1) és (2) bekezdése alkotmányellenességét sem, így az indítvány e részét elutasította.

3. Az indítványozó támadta a Ve. 51. § (2) bekezdését, továbbá az 53. és az 56. §-t is. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott rendelkezések és az indítványozó által az Alkotmányból megjelölt 8. §, 42. §, továbbá a 70. § (1) és a 71. § (1) bekezdése között nincs értékelhető összefüggés, mivel a Ve. támadott rendelkezései a jelöltek nyilvántartásba vételének (technikai) módját, illetőleg a nyilvántartásba vétel hatásköri szabályait tartalmazzák. Az Alkotmánybíróság az indítványt e vonatkozásban is elutasította.

4. Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 838/B/1998.

Az Alkotmánybíróság 33/2000. (X. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény 5. § (1) és (3) bekezdése, a helyi önkormányzati képviselők és polgár-

mesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 46/A. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 1. §-a alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására előterjesztett indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 2. § (1) bekezdése és a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 26. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó szerint az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Vjt.), a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Övjt.), továbbá a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.), valamint az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) egyes rendelkezései sértik a jogegyenlőség és az esélyegyenlőség elvét, ezért diszkriminatívak, tehát alkotmányellenesek a következők alapján:

1. Az indítványozó szerint a Magyar Köztársaság Alkotmánya [71. § (1) bekezdés] és a Ve. egyaránt tartalmazza azt a meghatározást, miszerint a választójog egyenlő, ezért ebből kifolyólag azonos értékűnek kell, hogy legyen a független jelöltek joga és a rájuk adott szavazat a pártjelöltekével. Továbbá a Ve. „3. § c) pontja szerint a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az esélyegyenlőséget a jelöltek és a jelölő szervezetek között. Ebből egyértelműen következik, hogy a független képviselőjelölteknek a pártjelöltekkel azonos jogokat kell, hogy élvezhessenek és kapjanak, valamint a joguk és jogosultságuk is egyenlő kell, hogy legyen. Közös véleményünk alapján azonban ez az alkotmányos és törvényes jog nem valósul meg a gyakorlatban, a független képviselőjelöltek hátrányban vannak a pártjelöltekkel szemben. Mivel a kialakult helyzetben esélyegyenlőtlenség áll fenn, ezért ez diszkriminatív [70/A. § (1) bekezdésbe ütköző], tehát alkotmányellenes.” Az indítványozó — e vonatkozásban — az alkotmányellenesség megállapításához további érvet vagy indokot nem fűz.

2. Az indítványozó szerint a Vjt. 5. § (1) és (3) bekezdése szintén kizárja a független képviselőjelöltek listaállítási lehetőségét, tehát ez is diszkriminatív. Ugyanez elmondha-

tó az Övjt. 54/A. § k) pontjáról is. Meglátása szerint nyilvánvaló, hogy a jogalkotó csak szervezeti formában tudja elképzelni a képviseletet, ezért egyéniként nem engedi. Álláspontja szerint a jelölő szervezetek közé fel kell venni — illetve nem lehet kizárni — a független képviselőjelöltek csoportját is, hogy a választások idejére listát állíthassanak.

3. Az indítványozó szerint az Övjt. 46/A. §-a a független jelöltek indulását teljes egészében kizárja, ugyanis listaállítás hiányában független képviselőjelölt nem is indulhat a Megyei Közgyűlésbe való jelöltségért. Itt még jobban sérül az esélyegyenlőség és az azonos választójognak az alkotmányos alapja.

Diszkriminatívnak tartja azt is, hogy a Megyei Közgyűlésbe is csak pártok jelöltjei juthatnak be. Mivel csak listáról lehet bejutni a Megyei Közgyűlésbe, ezért a független jelöltek bejutása jelenleg törvényileg tilos.

4. Az indítványozó szerint a Ve. „1. §-a azért alkotmányellenes, mert kihagyta a felsorolásból a független képviselőjelöltek csoportját. A törvény ugyanakkor önmagának is ellentmond, mert ugyanakkor tartalmazza azt a kitétel, hogy a választójog egyenlő, valamint azt is, hogy érvényre kell juttatni az esélyegyenlőséget jelöltek és a jelölő szervezetek között. ... Diszkriminatív megkülönböztetésnek tartjuk, hogy a független jelöltekre adott szavazatok értéke nem azonos a pártjelöltekre adott szavazatokkal, attól jóval kevesebbet érnek. Az Alkotmánybíróságtól várjuk sérelmeink orvoslását annak érdekében, hogy ha a független képviselőjelölt nem kerül megválasztásra egyéni képviselővé, akkor se vesszen el a rájuk adott szavazat, s a pártokhoz hasonlóan listáról ismételtelen felhasználásra kerülhessenek.”

5. Az indítványozó beadványában megállapítja: „Az Övjt. 54/A. § k) pontja meghatározza a jelölő szervezet fogalmát. E szerint: a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény szerint bejegyzett párt, valamint az Etv. szerint bejegyzett társadalmi szervezet és kisebbségi szervezet. Tehát nyilvánvaló, hogy a törvény nem tiltja taxatív a független jelöltek listaállítási lehetőségét. Csupán arról van szó, hogy a jogalkotó nem gondolt erre a lehetőségre, ezért a konkrét megnevezések felsorolásából kihagyta. A független jelöltek álláspontja szerint a felsorolásból való kihagyás nem azonos a tiltással. Esetünkben pedig szó nincs tiltásról. Ebből kifolyólag a törvény e pontja tekintetében mulasztásos alkotmánysértés áll fenn ezzel a joghézaggal.”

6. Az indítványozó szerint az Etv. 2. §-a meghatározza, hogy az egyesülési jog alapján kik és milyen szervezetet hozhatnak létre. Álláspontja alapján az egyesülési jogból nem lehet kizárni azokat a választásban induló független képviselőjelölteket, akik a szavazatok azonos értékűvé válása érdekében a választások idejére listát kívánnak állítani anélkül, hogy bármilyen szerveződést létrehozzanak, mert függetlenségüket továbbra is szeretnék megőrizni. Ehhez minden független képviselőjelöltnek alkotmányos joga van a vitatott helyzet tükrében is.

7. Az indítványozó támadja — külön indoklás nélkül — az Övjt. 26. § (1) bekezdését is, mert az nem teszi lehetővé a független jelöltek listaindítását.

II.

1. Az Alkotmány vizsgált rendelkezései:

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén élő minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési és a helyi önkormányzati, továbbá a kisebbségi önkormányzati választásokon választható és — ha a választás, illetőleg népszavazás napján az ország területén tartózkodik — választó legyen, valamint országos vagy helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

[...]

(3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

„71. § (1) Az országgyűlési képviselőket, valamint a helyi önkormányzati képviselő-testület tagjait, továbbá a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják.”

2. Az Etv. vizsgált rendelkezése:

„2. § (1) Az egyesülési jog alapján a magánszemélyek, a jogi személyek, valamint ezek jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetei — tevékenységük célja és alapítói szándéka szerint — társadalmi szervezetet hozhatnak létre és működtethetnek.”

3. A Vjt. vizsgált rendelkezései:

„5. § (1) Az egyéni választókerületben a választópolgárok és azok a társadalmi szervezetek, amelyek megfelelnek a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvény rendelkezéseinek (a továbbiakban: párt) — a (2) bekezdésben foglalt feltételekkel — jelölhetnek. Két vagy több párt közösen is ajánlhat és jelölhet.”

„5. § (3) A területi választókerületben — területi listán — pártok jelölhetnek. Az a párt állíthat területi listát, amely a területi választókerületben — e törvény melléklete szerint meghatározott számban — az egyéni választókerületek egynegyedében, de legalább két egyéni választókerületben jelöltet állított.”

4. Az Övjt. vizsgált rendelkezései:

„26. § (1) Közös jelöltet, listát állító szervezetek egy jelölő szervezetnek minősülnek. Ha több párt, társadalmi vagy kisebbségi szervezet közösen állít jelöltet vagy listát,

a továbbiakban — a választás szempontjából — egy jelölő szervezetnek számítanak. Kisebbségi szervezet párttal, társadalmi szervezettel közös — kedvezményes mandátumra jogosult — jelöltet, listát nem állíthat.”

„46/A. § (1) A megyei közgyűlés tagjait a választópolgárok — kivéve a megyei jogú város választópolgárait — közvetlenül, listán választják. A jelölő szervezet egy megyében két listát állíthat a megyei közgyűlési tagok választására: egyet a 10 000 vagy ennél kevesebb lakosú települések számára, egyet a 10 000-nél több lakosú települések számára. Külön-külön szavazólap szolgál a 10 000 vagy ennél kevesebb lakosú településeken, valamint a 10 000-nél több lakosú településeken a megyei közgyűlés tagjainak választására. A megyei közgyűlés tagjainak számát a 4. melléklet tartalmazza.”

„54/A. § d) független jelölt: az a jelölt, akit nem jelölő szervezet, hanem meghatározott számú választópolgár állít;”

„54/A. § k) jelölő szervezet: a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény szerint bejegyzett párt, valamint az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény szerint bejegyzett társadalmi szervezet és kisebbségi szervezet;”

5. A Ve. vizsgált rendelkezései:

„1. § E törvény célja, hogy a választópolgárok, a jelöltek és a jelölő szervezetek, valamint a választási szervek egységes, áttekinthető és egyszerű eljárási szabályok alapján, törvényes keretek között gyakorolhassák a választásokkal kapcsolatos jogaikat.”

[3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:]

„c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között;”

„149. § c) független jelölt: az a jelölt, akit nem jelölő szervezet állít;”

III.

Az indítvány megalapozatlan.

1. Az Alkotmánybíróság már a 63/B/1995. AB határozatában megállapította: „... az Országgyűlés széles döntési szabadsággal rendelkezik a választási rendszer megválasztása, a választási eljárás szabályainak megállapítása során. A törvényhozó szabadon határozza meg a választókerületi rendszereket, a jelöltállítás, a szavazás és a mandátumszerzés rendjét. Az Országgyűlés ezt a döntési szabadságát a választójogi szabályok megalkotása során is, csak az Alkotmány keretei között gyakorolhatja, úgy köteles ezeket a szabályokat meghozni, hogy azok az Alkotmány rendelkezéseivel ne ütközzenek. Alkotmányban szabályozott alapvető jogot alkotmányellenes módon ne korlátozzanak.” (ABH 1996. 509, 513.).

Az Övjt. 54/A. § d) pontja és a Ve. 149. § c) pontja szerint független jelölt az a jelölt, akit nem jelölő szerv állít. A független jelölt tehát az egyéni választókerületi rendszer szabályai szerint, a választópolgárok ajánlása alapján, független minőségére tekintettel szerezheti meg a választásokon való indulás jogát, és e rendszer szerinti szabályok alapján szerezhethet mandátumot. A független jelölti minősége tehát önmagában, fogalmilag kizárja, hogy a pártok számára biztosított listás választási rendszer alapján az ilyen minőségben induló jelöltek listát állítsanak. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy „a diszkrimináció Alkotmányban meghatározott tilalma elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki. Ha a megkülönböztetés nem emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmánybíróság kifejtette azt is, hogy alkotmányellenes megkülönböztetésről csak akkor lehet szó, ha a jogszabály egymással összehasonlítható, a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Alkotmányellenes megkülönböztetés csak akkor állapítható meg, ha összehasonlítható helyzetben lévő személyek között tesz a jogalkotó olyan különbségtételt, amely alapjogsérelmet okoz, illetőleg azzal az egyenlő méltóság alkotmányos követelményét sérti. Nem minden — személyek közötti — jogi megkülönböztetés minősül tehát alkotmányellenesnek. Nem minősül megengedhetetlen megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás eltérő jogalanyi körre vonatkozóan állapít meg eltérő rendelkezéseket.” [408/H/1998. AB határozat, ABK 2000. január 10, 12.; 9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990. 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990. 73, 77—78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992. 280, 282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994. 197, 203.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997. 130, 138.]. A független jelöltek és a pártok a választási rendszerben a listaállítás kérdésében nem tekinthetők összehasonlítható csoportnak, ezért nem állapítható meg alkotmányellenesség az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése tekintetében.

Az Alkotmány 71. § (1) bekezdése tartalmazza a választójog egyenlőségének az elvét. Ezen alkotmányos rendelkezés tartalma az, hogy a választójognak a választópolgár szempontjából egyenértékűnek és a szavazatoknak közel azonos súlyúaknak kell lenniük. Mivel a független jelöltek és a pártok a listaállítás tekintetében nem tekinthetők összehasonlítható csoportoknak, ezért nem vonatkozik rájuk — a listaállítás vonatkozásában — a Ve. 3. § c) pontjában megfogalmazott „esélyegyenlőség” elve sem. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a vonatkozásban elutasította.

2. Az indítványozó diszkriminatív, az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe ütközőnek véli a Vjt. 5. § (1) és

(3) bekezdését. Az Alkotmánybíróság a 274/B/1990/2. AB határozatában megállapította, hogy „területi listán ugyanis csak pártok jelölhetnek, s országos listát is csak párt állíthat.” (ABH 1990. 305, 307.) Továbbá: „Nem eredményez alkotmányellenes helyzetet és nem sérti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését az, hogy a független jelöltek az országgyűlési képviselők választása során nem állíthatnak listát.” (408/H/1998. AB határozat, ABK 2000. január 10, 12.). A Vjt. 5. § (1) és (3) bekezdése a listaállítás (pozitív) feltételeit állapítja meg, amely nem alkotmány sértő, így az Alkotmánybíróság az indítvány e részét elutasította.

3. Az indítványozó szerint hátrányos megkülönböztetést tartalmaz az Övjt. 46/A. §-a is, mivel független jelöltek nem indulhatnak „a Megyei Közgyűlésbe való jelöltségért”.

Az Országgyűlés a fővárosi, megyei közgyűlés tagjainak megválasztására egyfordulós, listás jellegű és arányos választási rendszert alakított ki. A közgyűlési választáson jelölő szervezetek (pártok, társadalmi és kisebbségi szervezetek) indulhatnak. A listaállítást ajánlással kell megalapozni. Listát — megfelelő törvényi feltételek mellett — csak jelölő szervezetek indíthatnak, s a választópolgárok listára szavaznak. A független jelöltek más választásokon indulhatnak (országgyűlési, települési önkormányzati, kisebbségi), a fővárosi, megyei közgyűlés választásán azonban nem. A független jelölti minőség önmagában, fogalmilag kizárja, hogy a jelölő szervezetek számára biztosított listás választási rendszer alapján — a törvényi feltételeknek meg nem felelő — „független” listát állítsanak. Tekintettel arra, hogy a független jelölt — ebben a választástípusban — fogalmilag kizárt, ezért nincs összehasonlítható csoport, amelynek jogát [Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése] sértené az Övjt. 46/A. §. Ezért az Alkotmánybíróság az indítvány e részét elutasította.

4. Az indítvány támadja a Ve. 1. §-át is, arra hivatkozva, hogy a független jelöltek szavazatai kevesebbet érnek, mint a pártjelöltre leadott szavazatok.

A választójog egyenlőségének az elvét az Alkotmány 71. § (1) bekezdése tartalmazza. A választójog egyenlőségének alkotmányos elve két követelményt támaszt a választási törvény megalkotójával szemben: egyrészt a választójog a választópolgárok szempontjából azonos értékű legyen, másrészt a szavazatok lehetőleg azonos súlyúak legyenek egy-egy képviselő megválasztásánál. Az indítvánnyal érintett önkormányzati választásoknál a választójog egyenlőségének elve számszerűen megvalósul, mert a polgármesterek választásán mindenkinek egy, a kislistás képviselő- és kisebbségi képviselő-választáson mindenkinek annyi szavazata van, mint amennyi a megválasztható települési önkormányzati és kisebbségi önkormányzati képviselők száma. Ami a második követelményt illeti, az adott önkormányzati választási típushoz igazodóan az Övjt. megközelítőleg azonos súllyal veszi figyelembe a választópolgárok által leadott szavazatokat a mandátumok

elnyerésekor. Az egyéni választókerületek eltérő nagysága (választási földrajz), illetőleg az egy mandátum megszerzéséhez szükséges konkrét szavazatok száma (választási matematika) miatt a választások után, a választási eredmények ismeretében természetesen nem lehet abszolút értelemben vett egyenlőség a szavazatok súlyában.

Az Alkotmánybíróság egyik korábbi határozatában már megállapította: „A választójog egyenlősége nem jelenti és nem is jelentheti a választáskor kifejezett politikai akaratok csorbítatlanul egyenlő érvényesülését. Bár az Alkotmány kinyilvánítja a választójog egyenlőségét, az állampolgári politikai akarat képviselőik útján való, azaz közvetett érvényesülése természetesen aránytalanságot eredményez.” [3/1991. (II. 7.) AB határozat, ABH 1991. 15, 17—18.]

Ezek alapján az Alkotmánybíróság az indítvány e részét elutasította.

5. Az indítványozó mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétség megállapítását kéri az Alkotmánybíróságtól, mivel a jogalkotó „nem gondolt arra a lehetőségre”, hogy a független jelöltek felsorolja az Övj. 54/A. § k) pontjában.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására vonatkozó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) szabályozza. Az Abtv. 49. §-a szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotói kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha az alkotmányellenes helyzet — a jogi szabályozás iránti igény — annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton avatkozott bizonyos életviszonyokba és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990. 83, 86.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg akkor is, ha az alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992. 227, 232.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétséget nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992. 204, 205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepció belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995. 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997. 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998. 132, 138.]. Az Alkotmánybíróság vizsgálta tehát azt is, hogy fennáll-e alkotmányellenes jogalkotói mulasztás a tekintetben, hogy a független jelöltek nem állíthatnak listát az önkormányzati képviselői választáson.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy nem eredményez alkotmányellenes helyzetet és nem sérti az Alkotmány 70/A. § bekezdését az, hogy a független jelöltek az önkormányzati választáson listát nem állíthatnak, ezért az Övj. 54/A. § k) pontja vonatkozásában a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétség megállapítására vonatkozó indítványt elutasította.

6. Az Etv. 2. § (1) bekezdése a következőket tartalmazza: „Az egyesülési jog alapján a magánszemélyek, a jogi személyek, valamint ezek jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetei — tevékenységük célja és alapítóik szándéka szerint — társadalmi szervezetet hozhatnak létre és működtethetnek.” Az indítványozó szerint „az egyesülési jogból nem lehet kizárni azokat a választásokon induló független képviselőjelölteket, akik a szavazatok azonos értékűvé válása érdekében a választások idejére listát kívánnak állítani anélkül, hogy bármilyen szerveződést létrehozzanak...” Az Etv. 2. § (1) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, amit az indítványozó tulajdonít neki, nevezetesen, hogy a független jelöltek nem lehetnek tagjai társadalmi szervezetnek, ezért az Alkotmánybíróság az indítvány e részét visszautasította.

7. Az indítványozó támadta az Övj. 26. § (1) bekezdését is. Tekintettel arra, hogy az Övj. e rendelkezése a közös jelölés szabályait tartalmazza és nincs összefüggésben a független jelöltekkel, ezért az Alkotmánybíróság az indítvány e részét visszautasította.

8. Az indítványozó beadványában megjelölte az Alkotmány 8. §-át és 44. §-át is, azonban nem hozta összefüggésbe a támadott választási törvények egyetlen rendelkezésével sem, így az Alkotmánybíróság mellőzte a vizsgálatot.

9. Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 844/B/1998.

Az Alkotmánybíróság 34/2000. (X. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályok alkotmányosságának utólagos vizsgálata iránt benyújtott indítványok alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény és a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosításáról rendelkező 1995. évi XCVIII. törvény 10. § (1)—(2) bekezdésében foglalt, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 10. §-át, valamint 13. § c) pontját hatályon kívül helyező rendelkezés, valamint a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 52. § 8. és 10. pontjában foglalt értelmező rendelkezés alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete által az építményadóról és a magánszemélyek kommunális adójáról alkotott 57/1996. (XII. 23.) számú önkormányzati rendelet 18. §-ának 11. pontja alkotmányosértő, ezért azt megsemmisíti.

3. Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzat Képviselőtestülete által az építményadóról és a magánszemélyek kommunális adójáról alkotott 57/1996. (XII. 23.) számú önkormányzati rendelet 2. §-a, valamint 10. §-a alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett, amelyben az indítványozók a Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete által az építményadóról és a magánszemélyek kommunális adójáról alkotott 57/1996. (XII. 23.) számú önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.) 2. §-ában és 10. §-ában foglalt rendelkezéseket azért támadják, mert indítványozók álláspontja szerint az önkormányzat azzal, hogy a lakásokra kivetette a magánszemé-

lyek kommunális adóját, ugyanakkor építményadó fizetési kötelezettséget is előír a garázsokra, megszegte a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Hatv.) 7. § a) pontjában megfogalmazott adótöbbszörözés tilalmát, ezért megsértette az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést is.

Az Alkotmánybíróság az ügyeket egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

Az egyik indítványozó ezen alapvető kifogás kapcsán kérelmet nyújtott be a Hatv. és az Ör. más rendelkezésének alkotmányossági vizsgálata iránt is.

Tűlszabályozottsága és más jogszabályokkal való összhangjának hiánya miatt vitatja a Hatv. 52. § 10. pontjának a „kiegészítő helyiség” fogalmát meghatározó értelmező rendelkezését. Kéri a Hatv. 10. §-át módosító, illetőleg hatályon kívül helyező 1992. évi LXXVI. törvény, valamint az 1995. évi XCVIII. törvény vonatkozó rendelkezéseinek alkotmányossági vizsgálatát, mert azok sértik a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 12. § (2) bekezdését és ezáltal az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiságból folyó jogbiztonság követelményét. Indítványozó álláspontja szerint ugyancsak a jogbiztonság követelményét sérti a Hatv. 13. § c) pontjában szabályozott adókedvezmény hatályon kívül helyezése is.

Ugyanezen indítványozó kezdeményezi az Ör. 18. § 11. pontjában foglalt, a „kommunális beruházás” fogalmát meghatározó rendelkezés alkotmányossági vizsgálatát, mert ellentétben a Hatv. 52. § 18. pontjában foglaltakkal az nem tartalmazza a távbeszélő szolgáltatást.

II.

Miután indítványozó a Hatv. egyes rendelkezéseit az Ör. szabályaira tekintettel támadja, az Alkotmánybíróság elsőként az indítványok központi alkotmányossági problémáját, azaz azt vizsgálta, hogy az Ör. az építményadó és a magánszemélyek kommunális adójának szabályozása során megsértette-e a Hatv. 7. § a) pontjában foglalt — a kettős adóztatás tilalmát kimondó — rendelkezést és ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének azon rendelkezését, mely szerint a helyi önkormányzat rendelete nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal.

Az Ör. 1. § (3) bekezdése kimondja:

„(3) A kettős adóztatás elkerülése végett, azon adótárgy tekintetében, amelyre jogszabály alapján az önkormányzat a magánszemélyek kommunális adóját kivetette, építményadó nem működtethető.”

Az építményadó fizetési kötelezettséget az Ör. 2. § (1) bekezdése a következőképpen határozza meg:

„(1) Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő építmények közül a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész (a továbbiakban együtt: építmény).”

A magánszemélyek kommunális adója tekintetében az adófizetési kötelezettséget az Ör. 10. §-a határozza meg, amely (1) bekezdésének első mondatában és (4) bekezdésében rögzíti, hogy mely adótárgy után kell kommunális adót fizetni. Az (1) bekezdés első mondata a következő rendelkezést tartalmazza:

„(1) Kommunális adókötelezettség terheli azt a magánszemélyt, aki a naptári év első napján az önkormányzat illetékességi területén lévő lakás tulajdonosa...”

A (4) bekezdés szerint:

„(4) Adókötelezettség terheli azt a magánszemélyt is, aki az önkormányzat illetékességi területén levő nem magánszemély tulajdonában álló lakás bérleti jogával rendelkezik.”

A Hatv. 11. §-a az építményadó fizetési kötelezettséget a következőképpen határozza meg:

„11. § (1) Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő építmények közül a lakás és a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész (a továbbiakban együtt: építmény).

(2) Az építményadó alkalmazásában az építményhez tartozik az építmény rendeltetészerű használatához szükséges — a település rendezési tervében előírt, vagy ennek hiányában a helyben szokásos mértéket meg nem haladó — földrészlet. A helyben szokásos földrészlet mértékét az önkormányzat állapítja meg.

(3) Az adókötelezettség az építmény valamennyi helyiségére kiterjed, annak rendeltetésétől, illetőleg hasznosításától függetlenül.”

A kommunális adókötelezettségről pedig a Hatv. 24. §-a a következő rendelkezést tartalmazza:

„24. § Kommunális adókötelezettség terheli a 12. §-ban, valamint a 18. §-ban meghatározott magánszemélyt, továbbá azt a magánszemélyt is, aki az önkormányzat illetékességi területén nem magánszemély tulajdonában álló lakás bérleti jogával rendelkezik.”

A Hatv. 7. § a) pontja a kettős adóztatás elkerülése érdekében kimondja, hogy

„7. § Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:

a) az adóalanyt egy meghatározott adótárgy esetében (4. §) csak egyféle — az önkormányzat döntése szerinti — adó (5. §) fizetésére kötelezheti...”

Az Ör. fent ismertetett szabályait figyelembe véve megállapítható, hogy a magánszemélyek kommunális adója esetén az adófizetési kötelezettség a lakástulajdonosokat és a nem magánszemélyek tulajdonában álló lakások bérlelőit, az építményadó fizetési kötelezettség pedig a nem lakás céljára szolgáló helyiségek tulajdonosait terheli. A kommunális adó tárgya a lakástulajdon, illetőleg lakásbérleti jog, az építményadó tárgya pedig a nem lakás céljára szolgáló építmény (épület, épületrész) tulajdonjoga.

Az Ör. vitatott 2. § (1) bekezdésében, valamint 10. §-ában foglalt rendelkezés alapján a két helyi adó nem ugyanazon adótárgyakra terjed ki, és az Ör. 1. §-ának (3) bekezdése maga is kimondja az adótöbbszörözés tilalmát, így e rendelkezések alapján a Hatv. 7. § a) pontjának sérelme nem állapítható meg.

Indítványozók jogi álláspontja szerint az Ör. azért sérti a Hatv. 7. § a) pontját, mert nem lakás céljára szolgáló helyiségnek minősíti és az építményadó fizetési kötelezettség alá vonja a garázsokat, amelyek pedig a lakás részének tekintendők.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 8. § (2) bekezdése külön rendelkezést tartalmaz a gépjármű-tárolók adójának mértékéről.

Azt, hogy a helyi adózás szempontjából mely épületek, illetőleg épületrészek minősülnek lakásnak, a Hatv. értelmező rendelkezései meghatározzák.

A lakás fogalmát a Hatv. 52. §-ának 8. pontja fogalmazza meg:

„8. lakás és szükséglakás: a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 2. mellékletének 1—6. pontjában foglaltak alapján ilyennek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan, a rendeltetészerű használatához szükséges — helyben szokásos vagy előírt teleknagyságot meg nem haladó földrészlettel együtt;”

A lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 2. mellékletének 1—6. pontja szerint:

- „1. Lakás az olyan összefüggő helyiségcsoport, amely a
- a) helyiségei,
 - b) közművesítettsége,
 - c) melegvíz-ellátás és
 - d) fűtési módja

alapján valamelyik komfortfokozatba (összkomfortos, komfortos, félkomfortos, komfort nélküli) sorolható.

2. Összkomfortos az a lakás, amely legalább

- a) 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószobával, főzőhelyiséggel, fürdőhelyiséggel és WC-vel;
- b) közművesítettséggel (villany- és vízellátással, szennyvízelvezetéssel);

c) melegvíz-ellátással (táv-, tömb-, egyedi központi, etage melegvíz-ellátással, villanybojlerrel, gáz vízmelegítővel) és

d) központos fűtési móddal (táv-, egyedi központi vagy etage fűtéssel) rendelkezik.

3. Komfortos az a lakás, amely legalább

- a) 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószobával, főzőhelyiséggel, fürdőhelyiséggel és WC-vel;

b) közművesítettséggel;
 c) melegvíz-ellátással és
 d) egyedi fűtési móddal (szilárd- vagy olajtüzelésű kályhafűtéssel, elektromos hőtároló kályhával, gázfűtéssel) rendelkezik.

4. Félkomfortos az a lakás, amely a komfortos lakás követelményeinek nem felel meg, de legalább

a) 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószobával és főzőhelyiséggel, továbbá fürdőhelyiséggel, WC-vel;

b) közművesítettséggel (legalább villany- és vízellátással) és

c) egyedi fűtési móddal rendelkezik.

5. Komfort nélküli az a lakás, amely a félkomfortos lakás követelményeinek nem felel meg, de legalább

a) 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószobával és főzőhelyiséggel, WC használatával és

b) egyedi fűtési móddal rendelkezik, valamint

c) a vízvétel lehetősége biztosított.

6. Szükség lakás az olyan helyiség (helyiségcsoport), amelynek (amelyben legalább egy helyiségnek)

a) alapterülete hat négyzetmétert meghaladja,

b) külső határoló fala legalább tizenkét centiméter vastag téglafal, vagy más anyagból épült ezzel egyenértékű fal,

c) ablaka vagy üvegezett ajtaja van, továbbá

d) fűthető és

e) WC használata, valamint a vízvétel lehetősége biztosított.’’

A lakás e törvényi definíciója alapján egyértelműen megállapítható, hogy a gépjárműtároló nem tartozik a lakás fogalmába, tehát a Hatv. 7. § a) pontjának sérelme ezzel az indokkal sem állapítható meg.

A Hatv. az építményadó alóli adómentességek szabályozása során a 13. § g) pontjában kimondja, hogy mentesek az adó alól a lakás és üdülő épülethez tartozó kiegészítő helyiségek. Ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a garázsok építményadó alá vonásával az Ör. nem sértette-e meg a Hatv.-nek ezt a rendelkezését.

A kiegészítő helyiség fogalmát a Hatv. 52. §-ának 10. pontja a következőképpen definiálja:

„10. kiegészítő helyiség: az, amely a lakás- és az üdülő-tulajdon rendeltetésszerű használatához szükséges, de humán emberi tartózkodásra részben és ideiglenesen sem szolgál (tüzelőtér, tüzelő- és salaktároló, szárító, padlás, szerszámkamra, szín, pince);’’

E törvényi értelmező szabály alapján megállapítható, hogy a garázs — mint a lakás rendeltetésszerű használatához nem feltétlenül szükséges, és a törvényi felsorolásban nem szereplő, a felsorolt helyiségektől eltérő funkciójú

helyiség — nem tekinthető olyan kiegészítő helyiségnek, amelyet a törvényhozó az adómentesség körébe kívánt volna vonni.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. vitatott rendelkezései nem ellentétesek a Hatv. szabályaival, így az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének sérelme sem állapítható meg, ezért az indítványt elutasította.

III.

1. Egyik indítvány — az Ör. vitatott rendelkezéseivel összefüggésben vitatja — a Hatv. 52. §-ának az építmény, épület, lakás és a kiegészítő helyiség definícióját tartalmazó értelmező rendelkezését. Álláspontja szerint ezek a rendelkezések túlszabályozást tartalmaznak és nincsenek összhangban az Országos Építési Szabályzat közzétételéről szóló 2/1986. (II. 27.) ÉVM rendelet (a továbbiakban: OÉSZ) rendelkezéseivel, ezért sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből folyó jogbiztonság követelményét.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy OÉSZ-t hatályon kívül helyezte az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK).

A településrendezés és az építési munkák elvégzésének anyagi jogi, építési, műszaki szabályait korábban az OÉSZ rögzítette, jelenleg pedig az OTÉK határozza meg. A szabályozás eltérő rendeltetésének megfelelően e jogszabályok fogalomhasználata eltér a Hatv. fogalomhasználatától.

A Hatv. 52. §-ában meghatározott értelmező rendelkezések a Hatv. által használt fogalmak tartalmát határozzák meg a Hatv. alkalmazása szempontjából, az OTÉK 1. számú mellékletében foglalt fogalom-meghatározások pedig az OTÉK által használt fogalmakat definiálják az OTÉK alkalmazása szempontjából.

Ha a jogszabály alkalmazása során mind a jogalkalmazó, mind az ügyfelek számára egyértelműen megállapítható a jogszabályi rendelkezés tartalma, nem sérti a jogbiztonság követelményét az, ha a különböző jogszabályok különböző tartalommal használnak egyes fogalmakat.

Nem keletkezett jogbiztonságot sértő kollízió a Hatv. és az OTÉK között az OTÉK 42. §-ának azok a rendelkezései sem, melyek minden építmény építése esetén előírják az építetett számára, hogy a telkén — a jogszabályban meghatározott számú — személygépkocsi elhelyezésének lehetőségéről köteles gondoskodni. A gépkocsitároló létesítésének jogszabályi előírása nincs összefüggésben azzal, hogy a törvényhozó milyen körben biztosít mentességet a helyi adók alól.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Hatv. 52. §-ának vitatott rendelkezései alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasította.

2. Az indítványozó indítványt nyújtott be a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény és a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosításáról rendelkező 1995. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Hatvm.) 10. § (1)—(2) bekezdésében foglalt a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 10. §-át, valamint 13. § c) pontját hatályon kívül helyező rendelkezés alkotmányellenességének megállapítása iránt is.

A Hatv. 10. §-a a következő rendelkezést tartalmazta:

„10. § (1) Ha a magánszemély az önkormányzat illetékességi területén kommunális beruházást hajt végre, ennek számlával igazolt ellenértékét az ezen törvény alapján megállapított helyi adójából levonhatja. Amennyiben az adó összege kisebb, mint a beruházási érték, a levonási jog a következő évre vagy évekre átvihető.

(2) Mentés a helyi adó alól az a magánszemély, aki igazolja, hogy az önkormányzat illetékességi területén végzett kommunális beruházás céljára teljesített — támogatással csökkentett — évi befizetése eléri vagy meghaladja a helyi adó éves összegét.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti befizetés nem éri el a helyi adó összegét, helyi adóként csak a különbözetet kell megfizetni.”

Ezt a rendelkezést az 1992. évi LXXVI. törvény 2. §-a a következőképpen módosította:

„10. § (1) Ha a magánszemély kommunális beruházást hajt végre, vagy ilyen beruházás céljára befizetést teljesít, akkor a saját beruházás számlával igazolt ellenértéke a beruházás befejezésének évében, illetőleg a befizetés támogatással csökkentett összege a befizetés évében levonható a beruházás helye szerint illetékes önkormányzat által megállapított, az adott évben esedékessé vált helyi adóból.

(2) Ha a helyi adó éves összege nem éri el az (1) bekezdés szerint levonható összeget, a levonási jog a megnyíltát követő négy naptári évben esedékes helyi adóval szemben érvényesíthető.”

A Hatv. 10. §-át a Hatvm. 10. § (1) bekezdése hatályon kívül helyezte azzal, hogy az adóalany adólevonási jogát az ott meghatározott feltételekkel érvényesítheti, ha

„a) az adólevonási joga 1996. év január 1. napja előtt nyílt meg,

b) az 1996. január 1. napja előtt kivitelezési szerződéssel megkezdett beruházását 1996. évben fejezi be,

c) az 1996. január 1. napja előtt a beruházóval kötött szerződés alapján befizetést teljesít.”

Az indítványozó mind a Hatv. 10. §-át módosító, mind az azt hatályon kívül helyező rendelkezés alkotmányellenességének megállapítását kezdeményezte.

A Hatv. 13. § c) pontja, amely az építményadó alóli mentességet határozta meg, a következő rendelkezést tartalmazta:

„13. § Mentés az adó alól:

[...]

c) valamennyi lakás esetében az állandóan bejelentett családtagok — egyenesági hozzátartozók — után személyenként 25 m²,”

Megállapítható, hogy az indítványnak ez a része mindkét rendelkezés tekintetében adókedvezményt korlátozó, illetőleg megszüntető jogszabályi rendelkezések alkotmányellenességének megállapítását kezdeményezi. Az indítványozó álláspontja szerint az adókedvezmény korlátozása, illetőleg megszüntetése sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, mert szerzett jogokat von el.

Az Alkotmánybíróság több határozatában állást foglalt az adókedvezményekkel és az adókedvezmények megvonásával, valamint a „szerzett jogok” védelmével kapcsolatos alkotmányossági kérdésekben.

Az adókedvezményekkel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata során követett — első ízben a 61/1992. (XI. 20.) AB határozatban elvi érveléssel kifejtett — álláspontja az, hogy az adókedvezményekre senkinek nincsen az Alkotmányon alapuló alanyi joga; az adókedvezmények megadása a jogalkotó mérlegelési jogkörébe tartozik, önmagában alkotmányossági problémát nem képez. Az adókedvezményre vonatkozó jogszabályi rendelkezések vizsgálata során az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag annak a megállapítása tartozik, hogy a jogalkotó a mérlegelési jogkörében megállapított kedvezményekkel nem sért-e alkotmányos rendelkezést. (ABH 1992, 280., 280—281.)

Az adókedvezmények megvonására vonatkozóan az Alkotmánybíróság megállapította, hogy abból eredően, hogy az adókedvezményre senkinek sincs az Alkotmányon alapuló alanyi joga, az államnak jogában áll a korábban biztosított adókedvezmények mértékét, alkalmazási körét, igénybevételi lehetőségének időtartamát a jövőre nézve korlátozni, sőt e kedvezményeket meg is szüntetni. Ez még akkor is így van, ha figyelembe vesszük, hogy az adókedvezmény sajátos gazdaságpolitikai ösztönző eszköz is lehet, amelynek alkalmazásával az állam bizonyos tevékenységi fajtákat vagy beruházásokat kíván támogatni, s ilyen esetben a kedvezmény utólagos mérséklése vagy megszüntetése kedvezőtlen helyzetbe hozza azokat, akik a hatályos jogszabály maradványában bízva — esetleg jelentős anyagi kockázatot vállalva — kezdték meg a kedvezményrel ösztönzött tevékenységüket. [9/1994. (II. 25.) AB határozat, ABH 1994, 74., 76.]

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában az Alkotmány 2. § (1) bekezdése alapján csak kivételes esetben, visszaható hatályú jogalkotás, illetőleg már megszerzett,

határozott időre szóló adókedvezményeknek a határidő lejártát megelőző csökkentése, vagy megvonása esetén ítélt megállapíthatónak az adókedvezmény korlátozását, megvonását tartalmazó jogszabályi rendelkezés alkotmányellenességét. [16/1996. (V. 3.) AB határozat ABH 1996, 61., 68—70.; 33/1997. (V. 28.) AB határozat ABH 1997, 166., 171—172.;]

A helyi adózás rendszerét 1990-ben vezették be. A Hatvm. indokolása szerint öt év elteltével a törvényhozás értékelte a helyi adózásról szóló törvény érvényesülésének tapasztalatait. A felülvizsgálat során a jogalkotó megállapította, hogy a törvényben biztosított kedvezmények, mentességek köre indokolatlanul korlátozza a helyi önkormányzatok adómegállapítási jogát. A Hatvm. egyes törvényi adókedvezmények megszüntetésével le kívánta bontani az önkormányzatok — különösen a kistelepülési önkormányzatok — adóztatási lehetőségeinek törvényi korlátait, másrészt növelte az önkormányzatok döntési szabadságát a mentességek, kedvezmények megállapítása során, teret adva ezzel annak, hogy az önkormányzatok állapítsanak meg a helyi körülmények által indokolt körben és mértékben mentességeket és kedvezményeket.

Az egyes törvényi adómentességeknek és adókedvezményeknek a Hatvm. által történő megszüntetése tehát alkotmányos célt szolgált, a helyi önkormányzatok számára az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés *d)* pontjában biztosított egyik önkormányzati alapjogot, a helyi önkormányzatok adómegállapítási jogát indokolatlanul korlátozó törvényi rendelkezések megszüntetését célozta.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Hatvm. 10. §-ának a Hatv. 10. §-át és 13. §-ának *c)* pontját hatályon kívül helyező rendelkezései alapvető jogokat nem sértenek, a jövőre nézve rendelkeznek az adókedvezmények megszüntéséről, így visszamenőleges hatályuk nincs. A Hatvm. 10. § (2) bekezdése a szerzett jogok sérelmének elkerülése érdekében úgy rendelkezik, hogy azok a magánszemélyek, akik számára a Hatvm. hatálybalépése előtt megnyílt az adólevonás joga, illetőleg aki az adólevonási jog törvényi ígéretében bízva 1996. január 1-je előtt kommunális beruházásra szerződést kötött, a korábbi szabályok alapján élhetnek adólevonási jogukkal.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által vitatott szabályokkal kapcsolatosan alkotmányos rendelkezés sérelme nem állapítható meg, ezért az indítványt elutasította.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a jelen eljárása során az 1992. évi LXXVI. törvény 20. § (2) bekezdésének alkotmányosságát nem vizsgálta. 670/B/1997. AB határozatában ugyanis e szabállyal kapcsolatosan már megállapította, hogy a benne foglalt rendelkezés már teljesedésbe ment, annak alapján igényt érvényesíteni már nem lehet. Hatályos jogszabályi rendelkezésnek már nem

tekinthető, ezért az Alkotmánybíróság alkotmányellenességének érdemi vizsgálatára nem jogosult. (ABH 1999. 600., 602—603.)

IV.

Az adólevonási jognak az Ör.-ben történő szabályozásával kapcsolatosan az egyik indítványozó kezdeményezi az Ör. 18. § 11. pontjában foglalt értelmező rendelkezés alkotmányellenességének megállapítását is.

Az Ör. 18. § 11. pontja az alábbi értelmező rendelkezést tartalmazza:

„11. kommunális beruházás: a közmű (a településekre vagy azok jelentős részére kiterjedő elosztó és vezetékrendszerek és az ezekkel kapcsolatos létesítmények, amelyek a fogyasztók vízellátási — ideértve a belvív-, a csapadék- és szennyvízelvezetési, -tisztítási, villamos energia, hő-, gázenergia igényeit elégítik ki), valamint az út és járda építés;”

Az indítványozó kifejti, hogy a kommunális beruházásnak ez a meghatározása ellentétes a Hatv. 52. § 18. pontjában meghatározott törvényi definícióval, mert nem minősíti kommunális beruházásnak a távbeszélési célú beruházásokat.

A Hatv. 52. § 18. pontja a kommunális beruházás fogalmát a következőképpen határozza meg:

„18. kommunális beruházás: a közmű (a településekre vagy azok jelentős részére kiterjedő elosztó és vezetékrendszerek és az ezekkel kapcsolatos létesítmények, amelyek a fogyasztók vízellátási — ideértve a belvív-, a csapadék- és szennyvízelvezetési, -tisztítási, villamos energia, hő-, gázenergia és távbeszélési igényeit elégítik ki), valamint az út és járda építés;”

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy e tekintetben az indítvány megalapozott.

Az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján a képviselő-testület a törvény keretei között megállapítja a helyi adók fajtáit és mértékét.

Az önkormányzat adómegállapítási jogának terjedelmét a Hatv. 6. §-a határozza meg:

„6. § Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy:

a) az 5. §-ban meghatározott adókat vagy ezek valamelyikét bevezesse, a már bevezetett adót hatályon kívül helyezze, illetőleg módosítsa, azonban az évközi módosítás naptári éven belül nem súlyosbíthatja az adóalanyok adóterheit,

b) az adó bevezetésének időpontját és időtartamát (határozott vagy határozatlan időre) meghatározza,

c) az adó mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok

teherviselő képességéhez igazodóan — e törvényben meghatározott felső (adómaximum) határokra figyelemmel — megállapítsa,

d) az e törvény második részében meghatározott mentességeket további mentességekkel, illetőleg kedvezményeket további kedvezményekkel kibővítsé,

e) e törvény és az adózás rendjéről szóló törvénykeretei között a helyi adózás részletes szabályait meghatározza.”

Az Alkotmány, valamint a Hatv. e rendelkezése alapján a helyi képviselő-testület csak a Hatv. és az adózás rendjéről szóló törvény keretei között szabályozhatja a helyi adókat. A törvény kogens rendelkezéseitől eltérő rendelkezést nem alkothat.

Az Ör. 18. § 11. pontjában megfogalmazott értelmező szabály eltér a Hatv. 52. § 18. pontjában megfogalmazott értelmező rendelkezéstől és ezzel az adózót az 1996. január 1-je előtt megkezdett beruházásokhoz teljesített befizetései alapján megillető adólevonási jog érvényesítését korlátozza.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 18. § 11. pontja ellentétes a Hatv. rendelkezésével, ezért sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének azon rendelkezését, mely szerint az önkormányzat rendelete nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Ezért az Ör.-nek ezt az Alkotmánnyal ellentétes rendelkezését megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételéről az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-a alapján rendelkezett.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyné
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1114/B/1997.

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Magyar Nemzeti Bank
7/2000. (MK 104.) MNB
hirdetménye**

**az 1000 forintos címletű bankjegyek új biztonsági
elemmel történő kibocsátásáról**

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 4. §-ának (2) bekezdésén alapuló jogkörében eljárva új biztonsági elemmel ellátott 1000 forintos címletű bankjegyeket bocsát ki.

2. A 2000-es, illetve az azt követő évszámokkal kibocsátásra kerülő 1000 forintos bankjegyek forgalomba hozatalát a Bank 2000. november 1-jén kezdi meg.

3. Az 1000 forintos címletű bankjegy leírását a 13/1998. (MK 64.) MNB hirdetmény tartalmazza. A jelen hirdetménnyel kibocsátott bankjegyek tekintetében a 13/1998. (MK 64.) MNB hirdetményben foglaltak az alábbi eltérésekkel érvényesek:

A 3. b) pont

a) második bekezdése

„A képnymat része a vízjelmező fölött lévő, optikailag változó tulajdonságú festékekkel (OVI) nyomtatott tagolt formájú rozetta, amelyben az „MNB” felirat látható. A rozetta és a felirat a rátekintés szögétől függően vagy vöröseslila, vagy sárgászöld színű.”

szövegre,

b) harmadik bekezdése

„A szövegtükörben:

„1000

EZER FORINT

MAGYAR NEMZETI BANK”

feliratok,

Surányi

Török

Kissné

névalírások,

„BUDAPEST 2000”

felirat, valamint a büntető záradék szövege:

„A BANKJEGYHAMISÍTÁST A TÖRVÉNY BÜNTETI!”

olvasható.” szövegre,

c) hetedik bekezdése a 2000-es évszámmal ellátott bankjegyek esetében

„A bankjegy piros színű sorszáma a jobb oldalon az arckép mellett függőlegesen elhelyezve található. A sorszám két betűből és hét számjegyből áll. A bankjegy bal

oldalán a vízjelmező alatt vízszintesen a „MILLENNIUM” felirat látható.” szövegre módosul.

4. A 13/1998. (MK 64.) MNB hirdetmény szerint mind-
 eddig kibocsátott 1000 forintos bankjegyek továbbra is
 törvényes fizetőeszköznek minősülnek

Magyar Nemzeti Bank

**A Magyar Nemzeti Bank
 8/2000. (MK 104.) MNB
 hirdetménye**

**az 20 000 forintos címletű bankjegyek
 kibocsátásáról**

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény
 4. §-ának (2) bekezdésén alapuló jogkörében 20 000 forin-
 tos címletű bankjegyeket bocsát ki.

2. Az 1999-es évszámmal kibocsátásra kerülő 20 000 forin-
 tos bankjegyek forgalomba hozatalát a Bank 2001. feb-
 ruár 1-jén kezdi meg.

3. A 20 000 forintos címletű bankjegy leírása a következő:

a) A fehér színű bankjegypapírra nyomtatott bankjegy
 hossza 154 mm, szélessége 70 mm. A papír anyagában a
 bankjegy rövidebb szélével párhuzamosan futó biztonsági
 szál található, amelyen a „MAGYAR NEMZETI BANK”
 felirat olvasható. A bankjegyen található vízjelmezőben
 Deák Ferencet ábrázoló árnyalatos vízjelkép látható.

b) A bankjegy előoldala többszínű, széléig kifutó alap-
 nyomattal és háromszínű képnymattal készült, amelynek
 összehatása narancssárga és lila. Az íriszszerűen nyomtatott
 alapnyomatok a bal oldalon található vízjelmező alatt és
 fölött narancssárga, középen szürke, a szövegtükör körül
 és a bankjegy jobb oldalán lila és narancssárga színhatá-
 súak. A bankjegy alsó és felső szélén, illetve a jobb oldalán
 található szegélyek mintáiban mikroírással „HÚSZEZER

FORINT” ismétlődő felirat látható. Az alapnyomat jobb
 felső részén az átnézőjel előoldali eleme található.

A képnymat része a vízjelmező fölött lévő, tagolt for-
 májú szürkéslila színű rozetta, amelynek ellipszis rajzolatú
 részében található a rejtett kép, amelyen megfelelő hely-
 zetben az „MNB” felirat látható.

„A szövegtükörben:

„20 000

HÚSZEZER FORINT
 MAGYAR NEMZETI BANK”

feliratok,

Surányi

Kovács Álmos

Riecke Werner

névalíráások,

„ELNÖK

ALELNÖK

ALELNÖK

BUDAPEST 1999”

feliratok, valamint a büntető záradék szövege:

„A BANKJEGYHAMISÍTÁST A TÖRVÉNY BÜN-
 TETI!”

olvasható.

A névalíráások mellett balra található a Magyar Köztár-
 saság címere.

A szövegtükör képnymati elemeinek színe szürkéslila
 és zöld.

A képnymat jobb oldali részén Deák Ferenc arcképe,
 jobbra alatta „20 000” értékjelzés látható. E képnymat
 elemeinek színe szürkéskék. Az arckép felett balra „DEÁK
 FERENC” felirat olvasható, amelynek színe szürkéslila.

A bankjegy piros színű sorszáma két helyen – a bal
 oldalon a vízjelmező alatt vízszintesen, valamint a jobb
 oldalon az arckép mellett függőlegesen elhelyezve – talál-
 ható. A sorszám két betűből és hét számjegyből áll.

A szövegtükör és a vízjelmező között a bankjegy rövi-
 debb oldalával párhuzamosan hologramhatású fémcsík ta-
 látható. Ezen a ráeső fénytől függően, ismétlődő elemként

a határozott rajzolatú „MNB” felirat, illetve a finomabb rajzolatú köztársasági címer látható. A fémcsík bal oldalán

ismétlődő – kisméretű számmal írt – „20 000” értékjelzés található.

A bankjegy előoldalának képe:

c) A bankjegy hátoldala többszínű, széléig kifutó alapnyomattal és egyszínű képnomattal készült, melynek összehatása szürkés-kék. Az íriszserűen nyomtatott alapnyomatok a jobb oldalon található vízjelmező fölött és alatt narancssárga, középen a szegélyeknél lila és vörös, a bal oldalon szürke és narancssárga színhatásúak. A bankjegy alsó, felső és bal oldali szegélyének mintáiban mikroírással „HÚSZEZER FORINT” ismétlődő felirat látható. Az alapnyomat bal felső részén az átnézőjel hátoldali eleme található.

A képnymat része a vízjelmező felett és alatt, valamint a kép felett több sorban ismétlődő mikroírás, amelynek szövege „MAGYAR NEMZETI BANK”. A jobb szélén a vakok

A bankjegy hátoldalának képe:

d) A bankjegy elő- és hátoldalának grafikai terve és előoldalának metszete Vagyóczky Károly grafikusművész alkotása. A bankjegy hátoldalán látható metszetet – múlt századbéli litográfia felhasználásával – a grafikai terv alapján Pálinkás György grafikusművész készítette.

4. A későbbi nyomtatással kibocsátandó bankjegyeknél az évszám és a névalírások változhatnak.

és csökkent látóképességűek számára a címlet felismerhetőségét elősegítő jel található, amelynek színe szürkés-kék.

A képnymat fő motívuma a régi képviselőházat ábrázoló metszet. A metszet fölött bal oldalon „AZ IDEIGLENES MAGYAR KÉPVISELŐHÁZ PESTEN” felirat olvasható.

A bankjegy felső részén középen a „20 000” értékjelzés, alsó részén középen a „HÚSZEZER FORINT” felirat látható, melyek színe szürkés-kék.

A képnymat része a vízjelmező és a kép között található, optikailag változó tulajdonságú festékkel nyomtatott rozetta, amely a rátekintés szögétől függően vagy vöröses-lila, vagy szürkészöld.

5. Az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (2) bekezdése értelmében a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott bankjegyeket a magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetéseknel mindenki köteles névértékben elfogadni

Magyar Nemzeti Bank

**A Központi Kárrendezési Iroda
k ö z l e m é n y e
a 2000. november 27-től december 9-ig
terjedő időszak
— II/1., II/2. és II/3. földalpra vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

**A 2000. november 27-től december 9-ig
terjedő időszak
— II/1. földalpra vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 2000. november 27-től december 9-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ával módosított 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (2) bekezdése alapján (II/1. földalapról) az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

1. Az ingatlanok tehermentesen kerülnek árverésre, kivéve az 1991. évi XXV. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésének kötelezettségét.

2. Az ingatlanok adatai és térképe az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat hirdetőtábláján és a gazdálkodó szervezetnél, valamint az árverés helyszínén megtekinthetők.

3. Az ingatlanok AK értékben kerülnek árverezésre. Amennyiben az igénybejelentés alapján egyezség jön létre, úgy az 1000 Ft/AK értékben kerül átszámításra, az egyezség tényét az árverésen be kell jelenteni; ha egyezség nem jön létre, egy AK érték az 1991. évi XXV. törvény 22. §-ának (1) bekezdése alapján 3000 Ft/AK kikiáltási áron indul.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszadásra kerül.

5. Az árverésen az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ának — a II/1. földalpra vonatkozó — (2) bekezdése alapján az öt megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással az a kárpótlásra jogosult vehet részt:

a) akinek az állandó lakhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt, és jelenleg is ott rendelkezik állandó bejelentett lakhellyel, vagy

b) a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld tulajdona a település közigazgatási határán belül volt.

Az árverésen részt venni kívánó jogosultak egyrészt személyi igazolványukkal, vagy önkormányzati igazolással bizonyíthatják a lakhely szerinti illetékességüket, másrészt a megyei kárrendezési hivatal által hozott határozattal igazolhatják, hogy a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld az adott település közigazgatási határán belül volt. A kárpótlás alapjául szolgáló termőföld fekvését a földhivatal,

illetve a megyei kárrendezési iroda is igazolhatja, amennyiben ez a határozatból nem derül ki.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat — a meghatalmazó nevére kiállítva — az adatfelvételnél szintén be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell; a jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételtől ki kell zárni.

Figyelmeztetés

Árverezni a 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 28., 29. és 30. §-ai alapján személyesen, meghatalmazott útján, vagy — több kárpótlásra jogosult esetén — együttesen lehet. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 33. §-ának (5) bekezdése alapján az árverés vezetője kizárja a további árverésből azt az árverezőt, aki az ajánlat lezárását követően nem él vételi jogával. A kizárt személy az árverési előlegét elveszti. Az elvesztett árverési előleg az államot illeti meg.

A vételi jogot csak az a jogosult gyakorolhatja, aki kötelezettséget vállal a termőföld mezőgazdasági hasznosítására (fertőzésmentes és gyommentes állapotban tartására), és arra, hogy a termőföldet a mezőgazdasági termelésből öt éven belül nem vonja ki. Amennyiben vállalt kötelezettségét a tulajdonszerzéstől számított öt éven belül megszegi, a termőföld kártalanítás nélkül állami tulajdonba kerül, és árverés útján lesz értékesítve.

A kárpótlásra jogosult tanyatulajdonost, a tanyája körüli termőföldre az árverés során elővásárlási jog illeti meg.

A vételi jog alapján szerzett termőföldnek a tulajdonszerzéstől számított három éven belül történő elidegenítéséből származó bevételnek termőföldre fordított értéknövelő beruházási kiadásokkal csökkentett részét teljes egészében az elidegenítés évében kell a tulajdonosnak a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló összjövedelméhez hozzászámítani. Bevételnek az illetékkiszabás alapjául szolgáló forgalmi értéket kell tekinteni.

Az árverésen bármely okból meg nem jelenő kárpótlásra jogosult később, a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet; ebből az okból az árverés eredménye nem változtatható meg.

Árverési kifogást nyújthat be az árverésen részt vevő árverező, továbbá az árverésből kizárt személy az árverés lezárását követő három napon belül a Központi Kárrendezési Irodához.

A kárpótlásra jogosult az általa megvásárolt termőföld AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett összegű megtérítésére köteles a földet az árverésen eladó részére.

A termőföld hasznosítását és védelmét szolgáló és/vagy a termőföld értékét növelő meliorációs, öntözési és útépítési beruházások esetében a beruházási költségeknek az állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett értékét kell a földet kiadó részére megtéríteni. A gazdálkodó szervezet által elvégzett számítás helyességét a kárrendezési iroda ellenőrzi.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő termőföld új tulajdonosa a földet átadó gazdálkodó szervezet részére köteles megtéríteni az új gazdasági évet előkészítő, szükséges fő gazdasági munkáknak (szántás, talajerő-visszapótlás), zöldeltári értékeknek (pl. 3 évnél nem idősebb takarmányvetés) a gazdálkodó szervezet táblatorzskönyve alapján számított ellenértékét. A térítés mértékében és módjában az új tulajdonos és a gazdálkodó szervezet állapodik meg.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő földeket az annak fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal adja birtokba.

A gazdálkodó szervezet hozzájárulásával a földhivatal birtokba adja a termőföldet akkor is, ha a birtokbaadás egyéb feltételei fennállanak, de a jogosult az elismert tartozását nem fizette meg, vagy részletfizetésben állapotott meg.

Felhívjuk a tisztelt árvezetési szándékozók figyelmét, hogy a *Tájékoztató az árverés fontosabb szabályairól*, valamint, hogy e *Figyelmeztetés* az összes termőföld árverési hirdetésménnyel kapcsolatban figyelembe veendő.

Központi Kárrendezési Iroda

Tolna megye

A Központi Kárrendezési Iroda LENGYEL községben, a Szabadság Mgtsz, Kisvejke használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Lengyel, Művelődési Ház
2. Az árverést a Fővárosi Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 2000. november 28., 11 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Lengyel

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
011 a	3 ha 3172 m ²	gyep (rét)	63,36	Községi mintatér	
011 b	3 ha 2998 m ²	szántó	45,87		
013/10 b	4 ha 2421 m ²	gyep (legelő)	32,24		
024/16	3205 m ²	erdő	0,54	Társult művelés	
043/21	8 ha 6232 m ²	szántó	139,63		
045/11-ből	9 ha 3428 m ²	gyep (legelő)	45,24	Községi mintatér	
047/1	1514 m ²	erdő	0,26	Társult művelés	
047/3	4978 m ²	gyep (legelő)	1,49		
047/5	7251 m ²	gyep (legelő)	2,18		
047/11	21 ha 3154 m ²	gyep (legelő)	92,92		
060/21	9 ha 1835 m ²	gyep (legelő)	28,21		
063/7	6479 m ²	gyep (legelő)	2,46		

Dr. Györe Attila s. k.,
irodaigazgató

**A 2000. november 27-től december 9-ig
terjedő időszak
— II/2 földalagra vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 2000. november 27-től december 9-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1994. évi XXXII. törvény 1. §-ával kiegészített 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (3) bekezdése alapján (II/2. földalag) az alábbiak szerint tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

Az 1—4. pontok szövege megegyezik a II/1. földalagnál írottakkal.

5. Az árverésen az 1994. évi XXXII. törvény 1. §-ával kiegészített 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának — a II/2.

földalagra vonatkozó — (3) bekezdése alapján, az őt megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással minden kárpótlásra jogosult részt vehet.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat — a meghatalmazó nevére kiállítva — az adatfelvételnél be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell; a jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételből ki kell zárni.

Figyelmeztetés

A *Figyelmeztetés* szövege megegyezik a II/1. földalagnál írottakkal.

Központi Kárrendezési Iroda

Bács-Kiskun megye

A Központi Kárrendezési Iroda KUNPESZÉR községben, a Parasztbecsület Mezőgazdasági Szövetkezet Kunpeszér használatában (kezelésében) lévő termőföld területből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Kunpeszér, Béke u. 2., Kultúrház
2. Az árverést a Bács-Kiskun és Pest Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 2000. december 4., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Kunpeszér

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0183 a	7003 m ²	szántó	4,41		
0183 b	2 ha 7220 m ²	gyep (legelő)	12,99		
0178/1	61 ha 9403 m ²	gyep (rét)	538,05		
067/5 b	1 ha 6741 m ²	szántó	9,91		
067/5 c	1247 m ²	gyep (legelő)	0,44		
067/5 d	1129 m ²	gyep (legelő)	0,40		
067/500	4 ha 7285 m ²	szántó	24,75		
032/1	158 ha 4956 m ²	szántó	925,72		
0309/2	4578 m ²	gyep (legelő)	1,60		
0309/3	2940 m ²	gyep (legelő)	1,03		
0309/4	4770 m ²	gyep (legelő)	1,67		
0291/1 f	5 ha 1158 m ²	erdő	24,55	Társult erdőgazdaság	
1310	868 m ²	kert	2,11		
1377	913 m ²	kert	2,22		
1378	866 m ²	kert	2,11		

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
1379	848 m ²	kert	2,06		
1383	880 m ²	kert	2,14		
1384	883 m ²	kert	2,15		
1385	885 m ²	kert	2,15		
1386	916 m ²	kert	2,23		
1387	869 m ²	kert	2,11		
1388	846 m ²	kert	2,50		
1389	838 m ²	kert	2,47		
1390	1325 m ²	kert	3,91		
1394	875 m ²	kert	2,13		
1704	824 m ²	kert	2,00		
1719	957 m ²	kert	2,32		
1732	888 m ²	gyep (legelő)	0,31		
1733	936 m ²	gyep (legelő)	0,33		
1734	1017 m ²	gyep (legelő)	0,36		
1736	819 m ²	gyep (legelő)	0,29		
1737	815 m ²	gyep (legelő)	0,29		
1738	817 m ²	gyep (legelő)	0,29		
1749	801 m ²	kert	1,95		
1750	805 m ²	kert	1,96		
1751	807 m ²	kert	1,96		
1752	808 m ²	kert	1,96		
1754	763 m ²	kert	1,85		
1755	909 m ²	kert	2,21		
1757/1 a	8 ha 7837 m ²	szántó	62,67		
1757/1 b	1602 m ²	erdő	0,61	Társult	erdőgazdaság
1757/2	9146 m ²	szántó	4,33		
1757/3	1745 m ²	erdő	0,66	Társult	erdőgazdaság
1759	1029 m ²	kert	2,50		
1760	1245 m ²	kert	3,03		
1761	892 m ²	kert	2,17		
1762	891 m ²	kert	2,17		
1763	894 m ²	kert	2,17		
1764	896 m ²	kert	2,18		
1765	897 m ²	kert	2,18		
1766	900 m ²	kert	2,19		
1767	901 m ²	kert	2,19		
1768	904 m ²	kert	2,20		
1769	902 m ²	kert	2,19		
1770	900 m ²	kert	2,19		

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
1771	895 m ²	kert	2,18		
1772	897 m ²	kert	2,18		
1773	897 m ²	kert	2,18		
1774	897 m ²	kert	2,18		
1775	898 m ²	kert	2,18		
1776	899 m ²	kert	2,18		
1777	921 m ²	kert	2,24		
1778	875 m ²	kert	2,13		
1779	875 m ²	kert	2,13		
1780	875 m ²	kert	2,13		
1781	875 m ²	kert	2,13		
1782	875 m ²	kert	2,13		
1783	875 m ²	kert	2,13		
1784	874 m ²	kert	2,12		
1785	876 m ²	kert	2,13		
1787	875 m ²	kert	2,13		
1788	875 m ²	kert	2,13		
1789	875 m ²	kert	2,13		
1790	875 m ²	kert	2,13		
1791	875 m ²	kert	2,13		
1792	875 m ²	kert	2,13		
1793	875 m ²	kert	2,13		
1794	875 m ²	kert	2,13		
1795	873 m ²	kert	2,12		
1797	832 m ²	kert	2,02		
1798	858 m ²	kert	2,08		
1799	837 m ²	kert	2,03		
1800	845 m ²	kert	2,05		
1801	846 m ²	kert	2,06		
1802	838 m ²	kert	2,04		
1803	870 m ²	kert	2,11		
1804	827 m ²	kert	2,01		
1805	880 m ²	kert	2,14		
1806	840 m ²	kert	2,04		
1807	840 m ²	kert	2,04		
1808	840 m ²	kert	2,04		
1809	880 m ²	kert	2,14		
1811	875 m ²	kert	2,13		
1812	824 m ²	kert	2,00		
1813	819 m ²	kert	1,99		

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
1814	823 m ²	kert	2,00		
1815	875 m ²	kert	2,13		
1816	875 m ²	kert	2,13		
1817	822 m ²	kert	2,00		
1818	813 m ²	kert	1,98		
1819	835 m ²	kert	2,03		
1820	875 m ²	kert	2,13		
1821	875 m ²	kert	2,13		
1822	875 m ²	kert	2,13		
1823	846 m ²	kert	2,06		
1824	830 m ²	kert	2,02		
1825	816 m ²	kert	1,98		
1826	875 m ²	kert	2,13		
1827	875 m ²	kert	2,13		
1828	886 m ²	kert	2,15		
1830/3	5 ha 3386 m ²	szántó	34,73		
0272/1	431 m ²	erdő	0,31	Társult erdőgazdaság	
0272/3	5416 m ²	erdő	3,95	Társult erdőgazdaság	
0272/6 a	2574 m ²	erdő	1,88	Társult erdőgazdaság	
0272/6 b	1301 m ²	gyep (legelő)	0,99		
0324/12	1779 m ²	szántó	0,90		
0256/23	805 m ²	gyep (legelő)	0,08		
0277/4	59 m ²	gyep (legelő)	0,04		

Dr. Izsák Dezsőné s. k.,
irodaigazgató

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

A Központi Kárrendezési Iroda APAGY községben, a Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskolai Tangazdaság, Nyíregyháza használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Apagy, Polgármesteri Hivatal
2. Az árverést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 2000. december 4., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Apagy

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
020/9-ből	1 ha 5196 m ²	szántó	22,06		

Dr. Szilágyi Tamás s. k.,
irodaigazgató

**A 2000. november 27-től december 9-ig
terjedő időszak
— II/3. földalapról vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 2000. november 27-től december 9-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1997. évi XXXIII. törvény 7. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerint az 1991. évi XXV. törvény 19. §-a alapján kijelölt termőföldterületből településenként a 20 hektárt meg nem haladó földterületekre (II/3. földalapról) az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

Az 1—3. pontok szövege megegyezik a II/2. földalapról írottakkal.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszadásra kerül.

5. Az árverésen az 1997. évi XXXIII. törvény 7. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján az őt megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással az a jogosult vehet részt, akinek állandó lakóhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt, és aki jelenleg is ott rendelkezik állandó lakóhellyel.

Az árverésen részt venni kívánó jogosultak személyi igazolványukkal bizonyíthatják a lakóhely szerinti illetékességüket. Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat — a meghatalmazó nevére kiállítva — az adatfelvételnél szintén be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell. A jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételtől ki kell zárni.

Figyelmeztetés

A *Figyelmeztetés* szövege megegyezik a II/1. földalapról írottakkal.

Központi Kárrendezési Iroda

Pest megye

A Központi Kárrendezési Iroda TÖRÖKBÁLINT községben, a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Rt., Visegrád használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Törökbálint, Munkácsy Mihály u. 87., Művelődési Ház
2. Az árverést a Bács-Kiskun és Pest Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 2000. november 28., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Törökbálint

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0207/15	17 ha 9043 m ²	erdő	112,80	Közös művelési kötelezettség	
0207/19	2520 m ²	erdő	1,59	Közös művelési kötelezettség	

*Dr. Izsák Dezsőné s. k.,
irodaigazgató*

A Fidesz—Magyar Polgári Párt 1998. évi pénzügyi beszámolója

Ezer forintban

Bevételek

1. Tagdíjak		1 443
2. Állami költségvetésből származó támogatás		377 317
3. Képviselőcsoportnak nyújtott állami támogatás		—
4. Egyéb hozzájárulások, adományok		116 145
4.1. Jogi személyektől		
4.1.1. Belföldiektől		90 775
Demokratikus Ezredfordulóért Alapítvány	59 900	
Demokratikus Politikai Kultúráért Alapítvány	30 000	
4.3. Magánszemélyektől		
4.3.1. Belföldiektől		25 370
5. A párt által alapított vállalat és korlátolt felelősségű társaság nyereségéből származó bevétel		—
6. Egyéb bevételek		242 343
Összes bevétel a gazdasági évben		<u>737 248</u>

Kiadások

1. Támogatás a párt országgyűlési csoportja számára		—
2. Támogatás egyéb szervezeteknek		5 217
3. Vállalkozások alapítására fordított összegek		—
4. Működési kiadások		182 724
5. Eszközbeszerzés		15 785
6. Politikai tevékenység kiadásai		570 612
7. Egyéb kiadások		8 190
Összes kiadás a gazdasági évben		<u>782 528</u>

Horváth László
gazdasági igazgató

A Fidesz—Magyar Polgári Párt 1999. évi pénzügyi beszámolója

Ezer forintban

Bevételek

1. Tagdíjak	7 999
2. Állami költségvetésből származó támogatás	572 700
3. Képviselőcsoportnak nyújtott állami támogatás	—
4. Egyéb hozzájárulások, adományok	1 686
4.1. Jogi személyektől	
4.1.1. Belföldiektől	335
4.3. Magánszemélyektől	
4.3.1. Belföldiektől	1 351
5. A párt által alapított vállalat és korlátolt felelősségű társaság nyereségéből származó bevétel	—
6. Egyéb bevételek	5 539
Összes bevétel a gazdasági évben	<hr/> 587 924

Kiadások

1. Támogatás a párt országgyűlési csoportja számára	—
2. Támogatás egyéb szervezeteknek	31 261
3. Vállalkozások alapítására fordított összegek	—
4. Működési kiadások	210 637
5. Eszközbeszerzés	362 521
6. Politikai tevékenység kiadásai	43 213
7. Egyéb kiadások	223 534
Összes kiadás a gazdasági évben	<hr/> 871 166

Horváth László
gazdasági igazgató

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(3525 Miskolc, Városház tér 1.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. tv. 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a „Hunyadi János” Mezőgazdasági Szövetkezet, Boldogkőváralja (jogutódja, illetve a felszámoló) használatában lévő, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Boldogkőváralja, Faluház

A sorsolás ideje: 2000. november 21., 9 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai: 187 db

Település: Abaújalpár

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
05/19	szántó	0,3477	5,15	
05/20	szántó	0,1989	2,94	
05/21	szántó	0,7141	10,57	
05/22	szántó	0,2968	4,39	
07	szántó	12,7005	231,47	
028/1	szántó	0,2843	1,99	
028/2	szántó	0,3638	2,55	
028/4	szántó	0,2793	1,96	
029/1	szántó	0,3073	2,15	
029/2	szántó	0,2818	1,97	
029/3	szántó	0,1504	1,05	
029/4	szántó	0,9525	6,67	
029/5	szántó	0,2863	2,00	
1006	erdő	0,0252	0,10	
1010/1	gyep, legelő	0,1468	2,04	
1019	gyep, legelő	0,0378	0,04	
1052	gyep, legelő	0,0288	0,40	
1066	gyep, rét	0,0799	1,11	
1069	gyep, rét	0,0385	0,54	
1073	gyep, rét	0,0989	1,37	
1074	gyep, rét	0,0291	0,40	
1075	gyep, rét	0,0288	0,40	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
1080	gyep, rét	0,1394	1,94	
1084	gyep	0,6143	8,54	
1088	kert	0,1234	1,72	
1090	gyep, rét	0,0191	0,27	
1091	gyep, rét	0,0190	0,26	
1092	gyep, rét	0,0407	0,57	
1095	gyep, rét	0,0191	0,27	
1096	gyep, rét	0,0406	0,56	
1097	gyep, rét	0,1809	2,51	
1098	gyep, rét	0,1166	1,62	
1099	gyep, rét	0,1316	1,83	
1101	gyep, rét	0,2528	3,51	
1102	gyep, rét	0,1335	1,86	
1104	gyep, rét	0,0262	0,36	
1107	gyep, rét	0,1856	2,58	
1109	gyep, rét	0,0971	1,35	
1110	gyep, rét	0,2240	3,11	
1111	gyep, rét	0,1428	1,98	
1113	gyep, rét	0,0993	1,38	
1116	gyep, rét	0,0997	1,39	
1117	gyep, rét	0,1165	1,62	
1118	gyep, rét	0,0694	0,96	
1121	gyep, rét	0,3389	4,71	
1119	gyep, rét	0,1320	1,83	
1123	gyep, rét	0,1130	1,57	
1125	gyep, rét	0,0349	0,73	
1126	gyep, rét	0,0379	0,73	
1127	gyep, rét	0,0352	0,74	
1130	gyep, rét	0,2158	4,51	
1131	gyep, rét	0,0536	1,12	
1133	gyep, rét	0,1834	3,83	
1137	gyep, rét	0,0759	1,59	
1138	gyep, rét	0,0759	1,59	
1139/1	gyep, rét	0,1181	2,47	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
1139/2	gyep, rét	0,1182	2,47	
1141	gyep, rét	0,1521	3,18	
1143	gyep, rét	0,0744	1,55	
1149	gyep, rét	0,0738	1,54	
1150	gyep, rét	0,0741	1,55	
1157	gyep, rét	0,1130	2,36	
1159	gyep, rét	0,1277	2,67	
1160	gyep, rét	0,1280	2,68	
1169	gyep, rét	0,7467	2,61	
1174	gyep, rét	0,1144	0,11	
1175	gyep, rét	0,2061	0,21	
1176	gyep, rét	0,2244	0,79	
1180	gyep, rét	0,1094	0,11	
1181	gyep, rét	0,1938	0,19	
1182	gyep, rét	0,2302	0,23	
1184	gyep, legelő	0,0763	0,27	
1185	gyep, legelő	0,0370	0,13	
1186	gyep, legelő	0,0374	0,13	
1187	gyep, legelő	0,1068	0,37	
1189	gyep, legelő	0,0395	0,14	
1191	gyep, legelő	0,1205	0,42	
011/8	szántó	1,5000	28,94	

Település: Abaújkér

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
013	szántó	3,5000	61,86	
015/1	szántó	0,2100	3,83	
021/12	szántó	1,8000	37,50	
049/12	szántó	78,1522	1343,03	
060/6	szántó	7,5000	131,00	
065/5	szántó	12,5000	200,87	
070/3	szántó	63,0702	220,75	
076/3	szántó	0,9060	13,41	
093/1	szántó	24,5000	155,97	

Település: Arka

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
1093/1	szántó	12,7666	53,62	
02/2	erdő	3,0980	5,89	
011/2	szántó	3,9998	59,20	
014	szántó, erdő	4,9300	61,63	
046/4	szántó	3,0000	2,37	
1049	kert, erdő	0,3751	3,06	
1060	gyep	0,2643	3,49	
1069	kert	0,1431	1,00	
1072	szántó	0,2169	0,91	
1093/2	gyep	0,0239	2,08	
1111	gyep	0,0400	0,56	
1114	kert	0,0802	0,56	
1118	gyep	0,0245	0,34	
1129	gyep	0,0242	0,34	
1135	gyep	0,0531	0,74	
1142	gyep	0,0464	0,64	
1147	kert	0,0398	0,28	
1150	gyep	0,0579	0,80	
1159	gyep	0,0959	1,33	
1160	gyep	0,1558	2,17	
1166	gyep	0,1042	0,73	
1176	gyep	0,1376	1,91	
051/8	szántó	2,4724	27,50	
1193	gyep	0,3191	4,44	
1194	gyep	0,1429	1,99	
1200	szántó	0,3756	1,58	
1301	gyep	0,1958	2,72	
1305/1	szántó	0,2419	1,02	
1305/2	szántó	0,3933	1,65	
1005	gyep	0,2014	2,80	
1184	gyep	0,3472	4,83	

Település: Boldogkőújfalu

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
033/3	szántó	85,9413	1980,03	
02/6	gyep	46,4167	45,19	
08/3	erdő, gyep	70,0391	287,99	
027/1	szántó	9,073	176,57	
027/2	szántó	0,5502	12,93	
035/3	szántó, gyep	4,1292	86,05	

Település: Boldogkőváralja

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
038/6	gyep	2,0267	7,27	
045/4	szántó	17,1897	338,05	
032/1	erdő	13,8932	13,89	
032/3	erdő	7,2048	7,20	
061/10	szántó, gyep	0,4200	2,63	
061/13	szántó, gyep	0,2834	1,98	
061/14	szántó, gyep	0,1557	1,09	
061/20	szántó, gyep	0,1518	1,99	
061/21	szántó, gyep	0,4192	1,35	
061/23	szántó, gyep	0,1889	0,99	
061/25	szántó, gyep	0,1180	0,83	
061/28	szőlő	0,1713	2,03	
061/29	szőlő	0,3014	3,34	
061/30	szántó	0,1392	0,43	
061/32	szántó	0,1056	0,47	
061/33	szántó	0,0805	0,56	
061/34	szántó	0,1186	0,54	
061/35	szántó	0,5104	2,41	
061/36	szántó	0,1925	1,10	
061/37	szántó	0,3145	0,31	
073/6	szántó	5,3878	48,88	
061/38	szántó	0,2071	0,21	
077/34	szántó	90,2102	1830,45	
0105	gyep	47,0027	646,10	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
089/1	gyep	0,2366	0,24	
089/2	erdő	0,3588	0,36	
1036	szántó	0,1824	1,28	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1044	gyep	0,0834	1,16	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1045	szántó	0,1802	1,26	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1056	gyep	0,1572	2,19	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1059	szántó	0,2384	1,67	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1122	kert, gyep	0,2790	3,61	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1143	szántó	0,1661	1,84	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1145	kert	0,1097	2,29	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1155	gyep	0,1370	1,90	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1157	kert, gyep	0,0396	0,83	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1159	kert, gyep	0,1284	2,25	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1163	kert, gyep	0,1147	1,97	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1167	gyep	0,5855	8,14	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1168	gyep	0,1565	2,18	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1189	gyep	0,1583	2,20	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1190	gyep	0,2029	1,42	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1193	gyep	0,0845	1,17	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1196	gyep	0,1784	2,48	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1202	gyep	0,2164	1,51	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1204/2	erdő	1,3426	1,34	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1220	kert	0,3112	1,46	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1221	kert	0,0967	1,34	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1262/2	gyep	0,0331	0,46	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1279/1	kert	0,1508	2,10	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1279/2	gyep	0,0609	0,85	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1279/3	gyep	0,1417	1,97	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1288	gyep	0,3341	1,39	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1289	gyep	0,1039	0,59	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1291	gyep	0,1043	1,45	Zempléni Tájvédelmi Körzet
1527	kert	0,0881	1,84	Zempléni Tájvédelmi Körzet
061/26	szántó	0,0942	0,66	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
1063	gyümölcsös	0,3877	8,10	
1604/2	gyep	0,2522	3,51	Zempléni Tájvédelmi Körzet

Település: Fony

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
031/3	erdő	53,1036	132,49	Zempléni Tájvédelmi Körzet
033/1	erdő	119,0914	297,46	Zempléni Tájvédelmi Körzet

Település: Korlát

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
031/4	gyep	5,7500	47,40	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson a szövetkezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező személyek vehetnek részt.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Berta Béla s. k.,
hivatalvezető

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

**I.
SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS
JOGSZABÁLYOK**

(2001. január 1-jétől hatályos 2000. évi C. törvény a számvitelről)

című, A/4 formátumú, 88 oldal terjedelmű kiadvány.

Ára: 355 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**I.
SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS
JOGSZABÁLYOK**

(2001. január 1-jétől hatályos 2000. évi C. törvény a számvitelről)

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

www.mhk.hu

Jogos a választás!

*Mert a tudás akkor igazán hatalom,
ha megbízható forrásból származik...*

CD-JOGÁSZ®

Ez a védett márkanév egy olyan megoldást jelent, amit a magyarországi jogalkotás hivatalos kiadója kínál. A 137/1998 (VIII.18.) Korm. rendelet alapján a CD-JOGÁSZ® elektronikus jogszabálygyűjtemény

**a Magyar Közlönnyel egyenértékű,
hivatalos jogforrás.**

Nem utolsó szempont persze a számos extra szolgáltatás és **a verhetetlen ár sem**, ami idén is változatlan!

De ezt is lehet fokozni: az év végéig minden új, éves előfizetőnk **mentesül a rendszerbelépési díj alól** (12 000 Ft+áfa), sőt megkapja az általa kiválasztott **ajándékot** is.

(Lásd a megrendelőszelvényt!)

További információért hívja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó zöld számát:

06 (80) 200-723

Garancia

A CD-JOGÁSZ® mindenkor a Magyar Közlönyben hivatalosan közzétett, hatályos joganyagot, illetve azok korábbi szövegváltozatait tartalmazza. Erre garancia, hogy az adatbázis közvetlenül a Magyar Közlöny számítógépes nyomdai tőpéldányának felhasználásával készül.

Előfizetem a CD-JOGÁSZ® 1 / 5 / 10 / 25 / 100 munkahelyes változatát példányban.

Éves előfizetési díj: 36 000 / 48 000 / 60 000 / 72 000 / 96 000 Ft + áfa, rendszerbelépési díj nincs.

Ajándék választásom: egyéves ingyenes előfizetés a Házi Jogtanácsadó című lapra, vagy
 az előfizetés lejártá után további egy hónap ingyenes CD-JOGÁSZ® frissítés

Név, cím: _____

Ügyintéző, telefon: _____

Kézbesítési cím és név: _____

Dátum: _____

Cégszerű aláírás: _____

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1394 Budapest 62, Pf. 361 postacímre, illetve a 266-8906-os vagy 266-5190-es faxszámra küldje vissza. Megrendelését a cdjogasz@mhk.hu e-mail-címre is elküldheti. A megrendeléssel kapcsolatos további információért hívja az ingyenes 06 (80) 200-723 forródrót vonalat. A visszaküldött adatokat későbbi akcióinkhoz is fel kívánjuk használni. Amennyiben ehhez nem járul hozzá, kérjük, jelezze nekünk.

S.K.

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégek Közlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	12 096 Ft/év	Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai a 2000. december 31-ig beérkező megrendelések esetén:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.1867 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.